

# Imprente

Nr. 2/ anul de grație 2009, anul Titulescu



# Scurt periplu în timp

*Destinul e scuza celor slabi și opera celor tari*

(Nicolae Titulescu)



**D**estinul Colegiului Economic „Nicolae Titulescu” s-a conturat sub auspiciile performanței, fiind una dintre instituțiile școlare care a pus bazele unui învățământ economic în spirit european, dovadă și numele pe care-l poartă, „Nicolae Titulescu”, simbolul unui om de mare luciditate și putere de previziune în problemele cardinale ale vieții internaționale. Școală cu tradiție, datând din 12 octombrie 1959, C.E.N.T. a pregătit și pregătește specialiști de nivel mediu, necesari economiei țării, căutând mereu permanențele în devenire, în vederea unei educații prospective, în spiritul idealului educațional și european. Debutul anului școlar 1962/1963 marchează o reușită în mersul ascendent al acestei instituții școlare, fiind dată în folosință noua clădire a Școlii Tehnice Financiare, situată pe strada Progresului la nr. 45.



Anul școlar 1987/1988 consemnează diversificarea specializărilor în domeniul economic, prin fuziunea dintre Grupul Școlar Economic și Școala Comercială, până în anul 1990, când își va schimba titulatura în Grup Școlar Economic, Administrativ și de Servicii. Anul 1998 a marcat dezideratul nostru de a ne înscrie în paradigma unui învățământ modern, sub patronajul celui care a fost numit, în revista *Le Figaro*, „primul mare european”. Intrarea în anul 2000 a însemnat pentru instituția noastră noi exigențe, deoarece ea primește titulatura de Grup Școlar Economic „Nicolae Titulescu”, nume care obligă la înscrierea pe linia standardelor de educație maximale. Începând cu anul 2001, am devenit Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”, o instituție care își propune în permanență:

Competitivitate, Educație modernă, Notorietate, Tradiția valorilor perene și imuabile. Și, nu în ultimul rând, o viziune care să corespundă spiritului titulescian, personalității care a întrezărit dimensiunea europeană a societății românești și necesitatea realizării unui cadru comun de obiective educaționale și politice, pentru a dezvolta o abordare novatoare în toate domeniile de activitate.

■ Prof. Diana DIMIRACHE

■ Prof. Ioan TOMA

# ***Dacă vrei să fii iubit, iubește...***

**Adriana Cînta:** *Stimată doamnă profesor Aneta Carpov, sunteți de aproape un deceniu directorul Colegiului Economic „Nicolae Titulescu”. Ce a însemnat pentru dvs. această experiență managerială sau, altfel spus, ce a fost C.E.N.T. în tot acest răstimp, în care, sub ochii dumneavoastră, a devenit ceea ce este acum?*

**Aneta Carpov:** Este minunat să-ți aduci aminte de lucrurile plăcute care îți intersectează existența, finită de altfel în timp, dar infinită în sentimente. Acum zece ani, când am avut onoarea de a fi investită cu funcția de director, pe atunci a Grupului Școlar Economic și de Servicii Baia Mare, mi-am amintit de sentimentul de mândrie pe care l-am avut la optsprezece ani, când am absolvit Liceul „Andrei Mureșanu”, un colegiu care sărbătorea pe-atunci 75 de ani de existență. Un colegiu al cărui patron spiritual a dat imnul național. M-am gândit că sentimentul de solidaritate în timp și spațiu avut atunci, demult, sentimentul de apartenență la ceva minunat, la ceva fără început și fără sfârșit, la tinerețe fără bătrânețe, la templul minunat al educației, la posibilitatea de a accede la cunoaștere, ca să folosesc aceste formule plastice, atât de dragi mie, acest sentiment trebuie să-l aibă toate generațiile care vor trece prin, acum, Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”. Mi-am dorit să dezvoltăm noi toți, comunitatea locală, elevi, părinți, profesori, cu adevărat o școală europeană în ceea ce privește învățământul economic din nord-vestul țării. Cred că am reușit asta și vreau să le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la realizarea acestui vis. Aș putea spune că, în tot acest răstimp, C.E.N.T. a devenit un spațiu al creativității, al notorietății și al tradiției, patronul nostru spiritual, Nicolae Titulescu, obligându-ne pe toți, elevi și profesori deopotrivă, să gustăm din cupa cunoașterii, a autocunoașterii, a devenirii noastre continue.

**Adriana Cînta:** *Se spune că lucrul cel mai grav care i se poate întâmpla unui tânăr este să fie lipsit de capacitatea de a admira modele. Sau, și mai grav, să nu i se ofere deloc modele. Mai există modele, doamnă director? Mă refer, firește, la elevi-model, la profesori-model...*

**Aneta Carpov:** Aș invoca aici vorbele lui Confucius: *Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește.* Desigur, școala are și rolul de a oferi modele și de a forma modele. Cu toate că piramida sistemului nostru de nevoi nu precizează la modul explicit această necesitate, ea totuși există. Ca orice expresie a existenței umane, ea a evoluat, să nu uităm că suntem în secolul XXI, secolul Internetului, al televizorului, al iluziei create artificial prin demersul publicitar, al vedetelor create din scilipici, perisabile, la fel ca ambalajul în care se prezintă, ele vin și trec, sunt o modă. De noi depinde, de societate în întregul ei, prezentarea corectă a modelelor-personalitate. Nu putem



aplica, impune șabloane de urmat, putem cel mult să-i sărbătorim pe cei care au reușit să-și creeze un sistem de valori demn de urmat, putem să le dezvoltăm elevilor interesul pentru autocunoaștere, pentru dorința de a-și găsi propriul drum în viață, nu întotdeauna cel mai ușor, dar care să reprezinte propria lor viziune, propria dorință de devenire. Trebuie să ne asumăm propria matrice a vieții, matrice de la care plecăm și la care ne întoarcem; indiferent cât de mult ne place să imităm, ne vom simți împliniți doar dacă suntem noi înșine. Da, îi putem aminti pe cei care au obținut rezultate minunate la învățătură, au obținut premii la olimpiadele școlare, pe profesorii de excepție care și-au dedicat realizările profesionale elevilor lor, adică oameni care au simțit nevoia ca, atunci când se uită în oglindă, să se vadă pe ei înșiși, cu propriile realizări și aspirații, oameni care și-au asumat treptele vieții, care au înțeles că orice pas trebuie asumat ca fiindu-le propriu, cu bucurii și tristeți, cu tot ce înseamnă a fi om, și cărora le mulțumim că au existat și că există. Da, putem da exemple de modele, exemple de reușită, numeroase exemple, așa, ca la o demonstrație matematică, doar că problema vieții este proprie fiecărui elev, va trebui s-o rezolve singur, soluția n-o va afla procedând mimetic, ci asumându-se pur și simplu, modelându-se conform propriilor aspirații, dorințe, dar mai ales putințe. Ca profesor de matematică, pot spune că fiecare elev este un model, un model care caută modele. Este ca un joc... La prima oră de matematică, în clasa a IX-a, ora la care intru cu emoția unui început de matrice logică a celor patru ani pe care urmează să-i parcurgem împreună, toți dorim apreciere, atât elevii, cât și noi, profesorii, fiecare de pe treapta pe care se află, toți suntem în căutare de modele, toți dorim să fim modele sau să devenim modele. La ultima oră de matematică, în clasa a XII-a, realizăm că toți am primit și am oferit, că toți am fost modele unii pentru alții, uneori modele pozitive, alteori modele negative, important este că împreună am evoluat, am făcut un pas important, am construit modele împreună.







**Adriana Cînta:** *Foarte frumos spus, și nu faceți decât să confirmați ceea ce susținea Constantin Noica, filosoful de la Păltiniș, și anume că o școală în care profesorul nu învață, nu se modelează, la rândul său, este o absurditate. Recent, citeam undeva că fiecare generație este de fapt chintesența a ceea ce i s-a interzis să fie sau a ceea ce nici măcar nu i s-a spus să fie, și aș dori să vă întreb cât se susține sau nu din această afirmație? Privind dinspre trecut spre momentul prezent, se conturează diferențe între generații? Și dacă da, prin ce deosebesc generațiile de elevi sau, de ce nu, și de profesori, între ele? Ce le aseamănă și ce le deosebește?*

**Aneta Carpov:** Cred că ceea ce este minunat pentru un dascăl este tocmai schimbarea legii firii. Vine primăvara, ce fericire! Învie natura. Vara aduce plăcerea holdelor bogate, a livezilor pline cu fructe aromate. Toamna, se spune, se numără bobocii, nu-i așa? Noi, slujitorii umili ai școlii, întinerim în fiecare toamnă, odată cu generațiile de boboci care bat la porțile școlii. Oferim cunoaștere, modelăm conștiințe, dezvoltăm competențe, evaluăm și... trece iarna. Oferim din nou cunoaștere, zâmbim, modelăm conștiințe, zâmbim din nou, dezvoltăm competențe, zâmbim, evaluăm și zâmbim... încă o generație care simte primii fiori ai iubirii... A venit vara cu bucuria și tristețea despărțirii de încă o generație de absolvenți cărora le-am interzis, le-am permis, le-am transmis... iar ei, frumoși și deștepți, sunt pregătiți să folosească tot ce au acumulat de la părinți și dascăli, de la societate, în folosul generațiilor ce vor veni. Îmi vin în minte acum spusele lui Mark Twain, *educația constă în mare parte din ceea ce nu am învățat*, și cred că nu mai putem vorbi de interziceri, ci de alegeri care se fac pe tot parcursul vieții. Și ca să revin la întrebare, pentru mine toate generațiile sunt de aur. Și totuși, nu sunt la fel, toate sunt însă pregătite pentru marea intrare în arena vieții, a luptei de partea binelui, a transmiterii simbolurilor, a cheilor către cunoaștere.

**Adriana Cînta:** *Fiecare școală e un loc aparte, creează o atmosferă specifică... Care credeți că este marca specifică a Colegiului Economic „Nicolae Titulescu”? Ce îl face să constituie o „lume” aparte? În ce constă unicitatea sa?*

**Aneta Carpov:** Nicolae Titulescu spunea următoarele: „Există un stadiu de prietenie unde nu mai e nevoie să vorbești spre a te înțelege, nici să te sfătuiești spre a acționa în comun”, și cred că aceasta este atmosfera creată în C.E.N.T. Școala în care elanul creator nu cunoaște piedici, școala în care înveți să înveți că viața unuia este viața tuturor, că respectul pentru natură înseamnă infinitul existenței Terrei, că tinerețea înseamnă sete de cunoaștere, competența înseamnă permanență, permanența înseamnă o mână întinsă în timp și în spațiu între generații întregi de economiști, de la Codul lui Hammurabi, la contabilitatea lui Luca Paciolo, și până la economiștii de astăzi și cei de mâine, mulți dintre ei absolvenți sau viitori absolvenți ai școlii noastre. Nu știu dacă suntem unici, dar știu că sădăm în inimile și conștiința absolvenților noștri respectul de sine, mândria de a fi ceea ce sunt – un om între oameni.

**Adriana Cînta:** *Care este mesajul dvs. pentru elevi, pentru profesori, pentru părinți, acum, la aniversarea a 50 de ani de învățământ economic?*

**Aneta Carpov:** Aș îndrăzni să le adresez un mesaj în următorii termeni: *Dacă vrei să fii iubit, iubește! Iubește cu modestia omului conștient că, deși nu este perfect, poate tinde spre perfecțiune.*

**Adriana Cînta:** *Un mesaj al iubirii, acel joc de schimb, inepuizabil, între a da și a lua, acel joc care necesită dublă participare... Vă mulțumesc, doamnă director, pentru răgazul acordat.*





## De ce Nicolae Titulescu?

---

De câte ori vine vorba despre europenizare și despre diplomația românească, din toate timpurile, numele unui om apare inevitabil pe buzele tuturor. Este vorba despre Nicolae Titulescu. Ar fi inutilă încercarea de a surprinde exhaustiv și total această figură emblematică a *primului nostru mare european*, iar câteva rânduri nu i-ar face dreptate, și nici nu ar putea acoperi măcar o parte infimă a realizărilor sale.

*De ce Nicolae Titulescu?* Pentru că a fost *un mare român, un mare european, un mare contemporan*. Am resimțit acum nouă ani, când ne-am născut sub egida acestui nume, și resimțim mereu nevoia de a reveni la Nicolae Titulescu, un creator de drept internațional, un filosof al păcii, un om politic și un diplomat care reverberează dincolo de secol, dându-ne suport și perspectivă, simțindu-ne aproape de el prin măreția gândului, inteligența acțională, generozitatea demersului, umanismul viziunii unui nou început; pentru C.E.N.T., Titulescu este un ilustru precursor, oferindu-ne în acest an, cu totul special, repere, pietre solide, pe care să ne sprijinim, pentru acțiunile noastre aniversare.

Școala e oază de tinerețe și înălțare, un popas al spiritului în zborul spre împlinire. Când, în 2001, am devenit Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”, o școală cu deziderate mărețe, pliată pe cerințele *noilor educații*, numele marelui ambasador al europenizării ne-a conferit un nou statut și ne-a configurat un destin pe măsură. An de an am pus câte o realizare, pentru a ridica un edificiu demn de marele nostru înaintaș. Fiecare acțiune a fost o proiecție convingătoare a sensului și substanței demersului ideatic pe care îl aveam în vedere, o percepție anticipativă plină de receptivitate și considerație a procesului european de azi, care să deschidă percepția unui act educațional modern și de calitate.

Am avut în minte mereu deviza titulesciană: *E timpul să ne recunoaștem valorile, e timpul să ne cunoaștem valoarea!* Și am crescut... și în număr, și în valoare. Astfel am continuat și continuăm să credem în destinul nostru european și în locul nostru bine plasat axiologic în panopia școlilor maramureșene. Am fost ambasadori ai școlii românești, participând la o serie de acțiuni și proiecte internaționale, în cadrul programelor *Leonardo da Vinci*, *Socrate*, *Comenius*, și cu prezentările inedite ale Firmelor de Exercițiu. Am făcut și noi auzit numele C.E.N.T.– România, la Praga, la Viena, în America, Ungaria etc. Am încercat să ridicăm ideea de învățământ modern și european de la *ideal* la *realitate*, am dorit apoi să transmitem, profesori și elevi, experiența noastră următoarelor generații, să simtă lupta și forța, pentru a continua neabătut, cu toată ființa, misiunea pe care ne-am propus-o: aceea de a fi o adevărată școală europeană, beneficiind de „spiritualizarea frontierelor”, în care omul să poată vorbi omului de pretutindeni, în care să se regăsească aproape fiecare de fiecare, într-o comuniune – concepută într-o viziune globală – în care valorile creative, intelectuale și morale să fructifice într-un destin al prosperității, al progresului. Am devenit azi un agent important de exprimare a problemelor de educație economică față de procesul de europenizare și globalizare a învățământului, adăugându-ne la cartea de vizită, pe lângă premii numeroase ca recunoaștere valorică, și statutul de slujitori ai **Creativității**, **Europenizării**, **Noutății**, cu păstrarea matricei tradiționale specifice, și ai **Toleranței**.

Și poate că numele care ne-a marcat nu a fost ales întâmplător, ci ni l-a dat Destinul: Nicolae, „nik”, provenit de la verbul „nikao”, adică „a învinge”.

Nicolae Titulescu a lăsat o moștenire sintetizată în cuvintele: *Cei care mor pentru o idee sunt eroi al căror testament este un singur cuvânt: **continuați***. Cinstindu-l, înseamnă a fi executorii acestui testament.

■ Prof. Diana DIMIRACHE,  
consilier educativ



Termenul de olimpiadă datează încă din Antichitate. Originile lui se găsesc în vechea societate democratică ateniană, unde, periodic, aveau loc așa-numitele „serbări pelenice” la care participau tineri veniți din toate părțile Greciei. La aceste serbări aveau loc întreceri atletice, muzicale și poetice. Ele se desfășurau la poalele muntelui Olimp, în ținutul numit Olimpio, sub protecția binefăcătoare a zeilor în mijlocul cărora trona Zeus. Învingătorii primeau cununa de lauri și erau sărbătoriți în întreaga țară. Întrecerile se țineau din patru în patru ani începând din anul 776 î.Hr. Răstimpul dintre cele două serbări se numea *olimpiada* și era folosit de vechii greci la numărarea anilor. Cu timpul, conceptul de olimpiadă a evoluat, în perioada modernă fiind folosit atât la întrecerile sportive, cât și la concursurile cu caracter de excelență desfășurate în sistemul de învățământ liceal. Aceste concursuri reunesc cu precădere tineri capabili de performanță, foarte bine dotați intelectual, cu posibilități ca, de-a lungul anilor, să devină adevărate elite intelectuale. Concursurile școlare au drept scop stimularea competiției, verificarea deprinderilor și competențelor dobândite de elevi în anii de școală sau la clasele de excelență, precum și însușirea unor cunoștințe fundamentale necesare studiei unui obiect. De asemenea, ele contribuie la apropierea și cunoașterea între elevi, având drept urmare crearea unor prietenii trainice.

Performanța școlară reprezintă o prioritate atât pentru elevii Colegiului Economic „Nicolae Titulescu” din Baia Mare, cât și pentru unii din profesorii liceului. Rezultatele obținute de aceștia la fazele naționale ale olimpiadelor și concursurilor școlare stau mărturie a seriozității și calității muncii depuse de acești minunați elevi și profesori. Pentru unii elevi și profesori, o distincție la faza națională reprezintă visul de o viață, un miraj, o „fata morgana”, pentru alții o realitate, o împlinire, o răsplată a muncii depuse, o confirmare a valorii. I-aș aminti aici pe câțiva dintre cei mai performanți elevi de-a lungul anilor și disciplinele la care au performat: Bota Dumitru, Pop Izabela Luiza, Silaghi Erica (matematică), Bogdan Iluț, Alexandru Miclăuș, Aurelia Țiple, Roxana Săpăian (istorie), Ciolte Cristian, Grumaz Ciprian, Mureșan Tereza (geografie), Mic Cornel, Sălișcan Mariana, Boroș Eliza, Kalmar Timea, Cremene Cristinel (tehnologii). Unii dintre aceștia sunt absolvenți ai unor prestigioase instituții de învățământ superior din țară sau străinătate, alții mai sunt încă studenți sau masteranzi, iar alții mai sunt încă elevii noștri, elevii C.E.N.T. Toți sunt valorile noastre, reprezentarea reală a valorii profesorilor prin discipoli. Poate niciodată mulțumirea sufletească a unui dascăl nu este mai mare decât atunci când constată că sămânța cunoașterii semănată de el cu atâta trudă a rodit, iar discipolul își depășește profesorul.

■ Prof. Ioan TOMA

*Centrul de Excelență „Nicolae Titulescu”*

*Disciplina Matematică*



Competivitate, Educație modernă, Notorietate, Tradiția valorilor perene și imuabile sunt atributele personalității care a întrezărit dimensiunea europeană a societății românești. Continuăm o tradiție care ne onorează, desfășurând activități de două ore în fiecare sâmbătă la Centrul de Excelență „Nicolae Titulescu”. Dacă preocupările metodice se manifestă concret în munca de zi cu zi, și nu în elaborarea unor articole, conceperea problemelor de matematică și susținerea unor pregătiri *de excelență* ale elevilor în vederea obținerii de rezultate excepționale la concursuri este zona specifică de afirmare atât a dascălului, cât și a discipolului său.

Vă dorim, stimați profesori și dragi elevi, mult succes în 2009/2010!

■ Prof. Margareta TRIF

Adriana VAIDA ■ XI D



În îndelungata mea activitate la catedră (26 de ani în cadrul C.E.N.T. ), am urmărit mereu stimularea interesului elevilor pentru disciplinele economice predate, identificarea elevilor capabili de performanță și pregătirea temeinică a acestora, în vederea participării la olimpiade și concursuri școlare. Rezultatele obținute în decursul anilor – numeroase premii și mențiuni la etapele naționale (printre cele mai recente: premiul III, elevul Cremene Cristinel, clasa a X-a, profil Servicii, Olimpiada Națională la disciplinele din aria curriculară *Tehnologii*, Drobeta Turnu-Severin, 2009; premiul III, eleva Lakatos Corina, anul de completare SAM, calificarea Cofetar-Patiser, Concursul Național Profesional, Curtea de Argeș, 2007) – demonstrează orientarea activității mele didactice spre calitate și performanță.



■ Prof. Viorica CIOBOTEA

## *De la tehnologii la spiritualitate....*



Olimpiada de Religie – faza interjudețeană Alba Iulia (2008)

Bianca GHEȚE ■ XII D, absolvent 2009 ■ Premiul III (nota 9,60)

Profesor coordonator: Maria GrațIELA OMOTA



Olimpiada de Religie – faza interjudețeană Alba Iulia (2008)

Raluca ȘINDREȘTEAN ■ XII D, absolvent 2009 ■ Diplomă de Participare (nota 8)



Elevii C.E.N.T. participă, alături de personalități marcante ale culturii și spiritualității maramureșene, la manifestarea județeană  
*De la Înviere la Înălțare,*  
la Biblioteca Județeană „Petre Dulfu“ (2008)



# Gânduri la ceas aniversar

Când Dumnezeu mi-a potrivit viața între tineri, prin nobila meserie de profesor, n-am știut ce mare oportunitate are un dascăl de a contribui la formarea unor caractere cât mai «sănătoase» din punct de vedere profesional și moral... Sigur că, pentru asta, pe parcursul demersului didactic, dialogul dintre cele două părți trebuie să fie unul sincer, deschis, iar dacă profesorul reușește să fie nu doar dascăl, ci și prieten, atunci relația este una benefică, cu multe repercusiuni favorabile în procesul de învățare. Am văzut astfel că, în timp, elevul care simte respect și dorința de a-și mulțumi mentorul depune efortul de autodepășire din imbold propriu, cu seriozitate și ambiție roditoare, contribuind astfel, tot în interesul său, la modelarea unui stil propriu de viață serios, dăruit, cu profesionalism, deci a unui caracter de care și noi, profesorii, dar, mai ales, el, elevul, să poată fi mândru. După ce mai mulți ani am fost susținătoarea unor astfel de elevi, privesc acum cu mândrie în urmă și mă bucur să-i știu azi împliniți, oameni de bază în instituțiile unde și-au găsit de muncă, având mulțumirea sufletească de a fi contribuit și eu, în cât de mică măsură, la ceea ce sunt ei azi.

Cu multă nostalgie îmi amintesc de dragul meu Cezar, Cezar Liștevean, care, în anul 2000, a adus liceului nostru Mențiunea 1 la Olimpiada Națională de Contabilitate de la Timișoara, și care acum trăiește și muncește într-o companie de prestigiu din Timișoara, de Zenaida Croitoru, o domnișoară finuță, distinsă și deosebit de serioasă, cu care am participat la Olimpiada Națională de la Călărași și care astăzi și-a deschis propria afacere, de Cristinel Cremene, elevul nostru actual, care anul școlar trecut a obținut Premiul 3 la Olimpiada Națională Interdisciplinară de la Drobeta Turnu-Severin, de Maria Halas, Gabi Grad și Mircea Ardelean, și de câți alții care, pe parcursul anilor de studiu, nu numai că au muncit serios și au adus atâta renume acestui liceu, unde au învățat, dar și mie, personal, mi-au adus atâta satisfacție profesională și sufletească, încât mereu, în orice vreme, voi fi bucuroasă să-mi amintesc de ei cu multă afecțiune și să-mi umplu sufletul de parfumul vremurilor în care am avut parte de rezultate deosebite care m-au motivat și m-au făcut să îi prețuiesc tot mai mult pe elevii noștri de ieri și de azi, căci ei sunt încununarea muncii noastre și ne aduc satisfacții unice.

Și acum, un cuvânt pentru elevii noștri de acum: vă mulțumesc că sunteți ai noștri, că prin voi suntem și rămânem plini de viață, că ne oferiți respectul și satisfacțiile zilnice ale lucrului bine făcut, dar, întâi de toate, vă mulțumim pentru că prin voi, prin seriozitatea și performanțele voastre, liceul nostru capătă în fiecare an un plus de prestigiu, atrăgându-i astfel pe cei mai valoroși absolvenți de școală gimnazială. Să fiți deci mândri că purtați emblema Colegiului Economic „Nicolae Titulescu” și să vă străduiți ca, prin aportul individual, să duceți faima liceului acesta la cote tot mai înalte, lăsându-vă astfel amprenta proprie pe această instituție, în timpul trecerii voastre prin școală către viață. Cât despre noi, profesorii, suntem și vom fi întotdeauna doritori să vă învățăm, să vă susținem, să vă înțelegem și să vă ajutăm în tot ce veți întreprinde pentru a promova imaginea liceului în care învățați.

■ Prof. Monica TĂMAȘ

Ce poate fi mai frumos, mai încântător și mai înălțător pentru un om decât să formeze alți oameni? Toate aceste sentimente se multiplică atunci când cei pe care îi formezi obțin rezultate foarte bune la competițiile de la cel mai înalt nivel.

■ Prof. Viorica VĂSCAN





## Eleva care am fost....



Cine ar putea uita anii de școală, care, asemenea unui constructor, așează la temelia viitorului său edificiu informațiile trainice din toate domeniile gândirii umane? N-am uitat anii aceștia, și amintirile mi-au rămas proaspete în memorie, de parcă timpul s-ar fi oprit în loc. La ceas aniversar, amintirile care mă copleșesc mă poartă în urmă cu 40 de ani, când o fetiță a pășit pentru prima dată în curtea plină de trandafiri înfloriți a liceului. Atmosfera florală a fost prima mea impresie deosebită. Mă hotărâsem atunci, sub influența tatălui meu, să încep abecedarul economiei, să intru în universul economiei. Școala și dascălii mei m-au ajutat să-mi îndeplinesc acest deziderat. Nu mi-am închipuit atunci că destinul îmi va purta pașii în continuare spre același loc și că voi sluji învățământul economic timp de 25 de ani. M-am format aici și am transmis ștafeta elevilor mei tot aici. La un calcul sumar, numărul lor se ridică la aproximativ 15.000. Pe cei mai mulți îi întâlnesc fie pe stradă, fie în mediul economic local sau național. Ne întâlnim de fiecare dată cu bucuria revederii. Anii au trecut și timpul și-a pus amprenta pe înfățișarea noastră. Îi recunosc după expresia privirii și a zâmbetului. Din experiență, am remarcat că acestea sunt expresiile care rămân de neșters, indiferent de trecerea timpului. Mă bucur să aflu de fiecare dată că elevii s-au realizat din punct de vedere profesional, că sunt mulțumiți de pregătirea economică pe care au primit-o în școala noastră și pe care au continuat-o în mediul universitar sau la locul de muncă.

Începuturile învățământului economic maramureșean se identifică cu școala noastră, care, la început, a funcționat ca Școală Tehnică Financiară, iar apoi, începând din anul 1966, ca Liceu Economic. Deși se afla la început de drum, liceul de specialitate s-a bucurat de o mare prețuire în vremea aceea, cu absolvenți bine pregătiți și așezați în posturi importante și bine plătite din județ. Aprecierea se datora în bună parte bogatei sale zestre didactice și eminențelor săi profesori, care au știut să stimuleze dorința de cunoaștere în rândul generației de elevi. Cum aș putea să-i uit pe foștii mei profesori: **Călin Vintilă** (geografie, anatomie), **Livia Apli** (drept), **Stela Marina** (limba și literatura română), **Maria Bănică** (economie), **Maria Calfa** (istorie), **Livia Sălătioian-Covaci** și **Felicia Hudrea** (limba franceză), **Elisabeta Crăciun-Șuteu** (chimie), **Tudor Rișiu** (fizică), **Iudita Pop** (educație fizică), **Marta Metz** (contabilitate), **Vera Alexandrescu** (tehnologie), **Angela Feldman** (statistică), **Petrică Pop** și **Florica Nașcu** (diriginți și profesori de matematică), și, nu în ultimul rând, pe directorii **Ioan Mateoc** (analiză economică) și **Alexandru Udrea** (organizarea economiei)... Pentru noi, elevii de atunci, dascălii erau un model de probitate profesională, de pasiune științifică și de atitudine civică. Mulțumirile au rămas mereu în suflet, pentru că au știut să trezească în noi dorința de a ne împlini formația profesională.

Anii pe care i-am petrecut pe băncile acestui liceu au constituit nu doar perioada acumulării de cunoștințe, ci și răscrucea la care mi-am hotărât viitorul, când mi-am descoperit vocația și, odată cu aceasta, mi-am hotărât și profesia de dascăl la același liceu unde învățasem odinioară. La început a fost dorința de a-mi forma o cultură generală solidă, urmată de interesul pentru domeniul economic, în special pentru contabilitate. În timpul studiilor universitare,

am urmat aceeași specialitate, finanțe-contabilitate. Am absolvit Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Facultatea de Științe Economice, iar gradele didactice le-am obținut la Academia de Studii Economice București. Ulterior, destinul a făcut ca tot ce am acumulat să retransmit elevilor mei.

În munca mea la catedră, am încercat să insuflu elevilor motivația pentru studiul contabilității, una dintre disciplinele cele mai de succes pe piața muncii. Experiența și metoda mea didactică le-am așternut pe hârtie și le-am dedicat învățământului economic preuniversitar românesc. În calitate de autor, am elaborat cinci manuale de contabilitate la nivel național, pentru clasele IX-XII. Prin ele am dorit să dau o altă față studiului contabilității de către elevii de liceu și să arăt că și contabilitatea poate fi o disciplină atractivă. Cărțile le-am scris cu multă dăruire sufletească în slujba elevilor. A fost un dialog imaginar cu elevul din bancă care dorește să înțeleagă și să-i fie accesibile noțiunile economice.

Prin voința destinului, am condus doi ani școala în calitate de director-adjunct, perioadă în care am contribuit la dezvoltarea școlii în care am învățat. La ceas aniversar, fac un arc peste timp și amintirile devin realitate. Produsul muncii noastre înseamnă absolvenți de calitate, pregătiți să-și desăvârșască studiile universitare economice și să se integreze eficient pe piața muncii naționale și europene.

■ Prof. Maria POPAN



2008/2009

Profesorii noștri știu cu adevărat ce înseamnă măiestria didactică. Ea se traduce în competență, tact și răbdare în inițierea tinerilor pe drumul sinuos al cunoașterii. În C.E.N.T., studiul disciplinelor reale și umaniste se îmbină armonios cu studiul disciplinelor de specialitate, rezultatul firesc al acestei armonii fiind o reală cultură a performanței.

## Faza Națională/Disciplina *Istorie*

Nume, prenume elev participant	Clasa	Locul/ premiul	Nume, prenume profesor pregătitor
Săpăian Roxana	XI B	Mențiune	Prof. Toma Ioan

Etapa Națională	Olimpiada de Tehnologii	Nume, prenume elev participant	Locul/ Premiul	Nume, prenume profesor pregătitor
Servicii cls. a X-a	14 - 16 aprilie 2009 Drobeta Turnu Severin (Mehedinți)	Cremene Cristinel – X B	<i>Premiul 3</i>	Tămaș Monica Miclăuș Rodica Ciobotea Viorica
Economic cls. a XI-a		Coțofan Aura – XI C	<i>Mențiune</i>	Ciobotea Viorica Bartha Martha Roșca Mihaela Nan Natalia
Economic cls. a XII-a		Kalmar Timea – XII A	<i>Mențiune</i>	Roșca Mihaela Șofran Daciana Morar Gabriel Popan Maria Nan Natalia
Administrație cls. a XI-a		Ghișa Andreea – XI G	<i>Participare</i>	Hoban Carmen Borota Meda Bartha Martha Văscan Viorica Nan Natalia
Administrație cls. a XII-a		Kozma Monica – XII F	<i>Premiul 3</i>	Borota Meda Văscan Viorica Filip Anamaria
Turism cls. a XI-a		Coman Cristina – XI F	<i>Participare</i>	Muscală Laura Mitreă Mariana Matei Maria
Turism cls. a XII-a		Iluc Viorel – XII G	<i>Participare</i>	Muscală Laura Matei Maria Șofran Daciana Țicală Măricuța

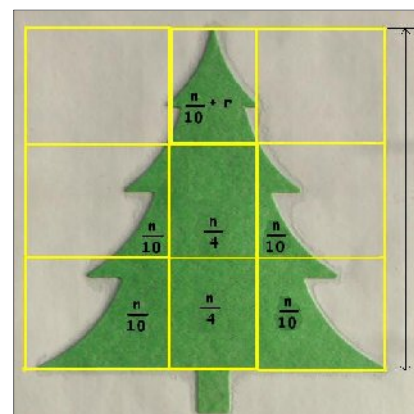
# Concursul Național de Matematică Aplicată

*Adolf Haimovici*



## Faza Națională (2009, Iași)

Nume, prenume elev participant	Cls.	Locul/ premiul	Nume, prenume profesor pregătitor
Nagy Monika	IX B	Diplomă de participare	Friedrich Gabriela
Vaida Adriana	X D	Mențiune	Trif Margareta
Călugar Andra	XI D	Diplomă de participare	Friedrich Gabriela
Bota Dumitru	XII D	Mențiune	Friedrich Gabriela
Kalmar Timea	XII A	Diplomă de participare	Temian Gavril
Silaghi Erika	XII A	Mențiune	Temian Gavril



$$f(x) = e^x$$

$$f(x) = \sqrt[3]{x} * \sin(x)$$

$$f(x) = 1 + x + x^2 + x^3 + x^4$$

$$f(x) = \arctan(\tan(x))$$

$$f(x) = \cos(\pi - x)$$

## Concursul Național de Matematică Tehnici Matematice

## Faza Națională (2009, Râmnicu Vâlcea)

Nume, prenume elev participant	Cls.	Locul/ premiul	Nume, prenume profesor pregătitor
Nagy Monika	IX B	Mențiune	Friedrich Gabriela
Surd Mirela	IX G	Diplomă de participare	Zglobiu Nicolae
Vaida Adriana	X D	Mențiune	Trif Margareta
Călugar Andra	XI D	Mențiune	Friedrich Gabriela
Katona Elena	XI A	Mențiune	Temian Gavril
Bota Dumitru	XII D	II	Friedrich Gabriela
Silaghi Erika	XII A	III	Temian Gavril



# Succesele firmelor de exercițiu



	Data și locul desfășurării	Participant	Locul /Premiul	Nume, prenume prof. pregătitor
<b>Târg Internațional</b> ediția a XIV-a	<b>25-27 nov. 2008</b> <b>Bratislava</b>	FE PC Kat SRL elevii cls. a XII-a A	<i>Locul 1</i> – cea mai bună firmă <i>Locul 2</i> – cel mai bun stand	Roșca Mihaela
<b>Târg Internațional</b> ediția a XV-a	<b>25-27 martie 2009</b> <b>Praga</b>	FE Extravagantza SRL elevii cls. a XI-a D	<i>Locul 2</i> – spot publicitar <i>Locul 9</i> – cel mai bun stand	Mitrea Mariana
		FE Wild Cats SRL elevii cls. a XI-a D	<i>Locul 4-5</i> – spot publicitar	Matei Maria
<b>Târg Internațional</b> ediția a XII-a	<b>25-26 martie 2009</b> <b>New York</b>	FE PC Kat SRL elevii cls. a XII-a A	<i>Locul 10</i> –secțiunea <i>cel mai bun catalog</i>	Roșca Mihaela
<b>Târg Internațional</b>	<b>23-24 aprilie 2009</b> <b>Siauliai - Lituania</b>	FE Gold & Silver SA elevii cls. a XII-a C	Premiu de popularitate	Șofran Daciana
<b>BUSINESS PLAN</b> Faza Regională	<b>26 martie 2009</b> <b>Oradea</b>	FE Ideal SA elevii cls. a XI-a C	<i>Locul 2</i>	Nan Natalia



## Concursul pe Meserii — Faza Națională (2009, Brăila)

Secțiunea	Nume, prenume elev participant	Locul/ Premiul	Nume, prenume prof. pregătitor
<b>Comerciant/ vânzător mărfuri alimentare</b>	Băban Simona – XI D SAM	<i>Participare</i>	Borota Meda Bartha Martha Ungur Ovidiu ms. Zamfir Aurelia
<b>Ospătar (chelner)/ vânzător în unități de alimentație</b>	Titu Adriana – XI A SAM	<i>Participare</i>	Balla Mihaela ms. Gui Zorica
<b>Bucătar</b>	Butușan Raluca – XI B SAM	<i>Participare</i>	Costin Corina ms. Hoban Doina
<b>Cofetar - patiser</b>	Grigor Mariana – XI C SAM	<i>Participare</i>	Ciobotea Viorica ms. Tinc Iuliana

# Gânduri, mărturii...



Mărturisesc că a fost o onoare pentru mine să reprezint școala în care am studiat patru ani la Olimpiada de Tehnologii (etapa națională), școală pe care, datorită muncii depuse, am reușit să o fac învingătoare. În același timp, participarea la olimpiadă a însemnat pentru mine o provocare pe care am trecut-o cu succes, dovadă în acest sens fiind locul al III-lea pe care l-am obținut.

Cred, prin urmare, că fiecare dintre noi ar trebui să facă tot ce îi stă în putință pentru a-și extinde *limitele*. Și, nu în ultimul rând, țin să le mulțumesc domnilor profesori care mi-au trezit interesul și m-au îndrumat spre disciplinele de specialitate economică, domeniu pentru care am optat să îl studiez în continuare.

**Monica KOZMA ■ absolventă C.E.N.T., promoția 2009;**

**studentă la Universitatea de Nord Baia Mare**



**D**oresc să transmit faptul că mă simt onorată pentru că am reușit să particip la Olimpiada Națională de Tehnologii. Pentru mine a fost o experiență și, totodată, ocazia de a-mi testa cunoștințele. Pe această cale, doresc să-i conving și pe alți elevi să participe la astfel de competiții școlare. Le mulțumesc profesorilor care m-au îndrumat să obțin note bune.

**GHIȘA ANDREEA ■ XII G**



**Matematicienii C.E.N.T., la Iași, în 2008... la fel ca în fiecare an, de altfel, mereu învingători....**

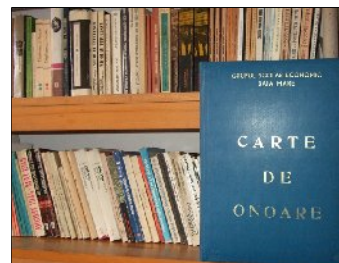


# Gaudeamus igitur!



Sunt onorată să fiu absolventa acestui liceu cu o tradiție de 42 de ani și urez mult succes generațiilor viitoare.  
Persa Liana Cristina

**Liana Cristina PERȘA ■ șef de promoție 2001**



**Tereza MUREȘAN ■ șef de promoție 2003**



**Roxana POP ■ șef de promoție 2007**

Scrisoare, Bucurie, amorie... o secrete pe care  
având pentru o putere spore ce de îndemnat cei  
potu au de liceu.  
Datu care în care am învățat ce înțelegem cu  
adversat, călăuzim, călăuzi de muncă, dispoziție,  
faptul că am de liceu de pur compunere scrie de  
scrie dau și de pe cu adăugat am.  
Simt în mulțime peșteră că mi-au fost date  
și care în-au învățat de în mod special de  
chiar de amon. Simt că se pot scrie mare un  
trăim de mare 10. Alături de dăru și de pășire  
debetu am scrie să obțin rezultate meritate.  
Reșet cu în dăru am scrie rezultate  
reșet rezultate CENT!!!

Am fost onorată de a fi  
scrisă prin acest liceu și de a fi fost în  
această adresă „familie de profesori” care mi-au  
înțeles pași cu muncă și au făcut din mine  
ceea ce sunt acum. Este meritul lor și as vrea  
să le mulțumesc din suflet, mai ales doamnelor  
diriginte, Tereza Bănel, care împreună cu obiectul de  
excepție al clasei din care am făcut parte mi-au  
ajutat și mi-au gust mult în dezvoltarea mea.  
Tereza



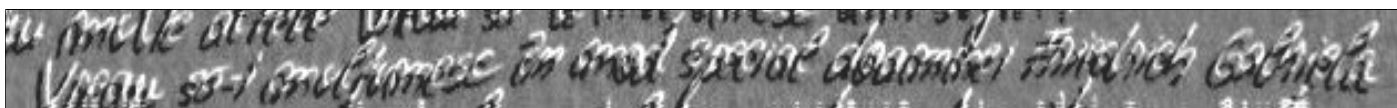
multe imagini...  
Sunt datoră cu mi de mulțumiri tuturor pro-  
fesorilor care m-au purtat pentru obiectele matematice,  
de calitate economică, dar și de cea de logică și matematică.  
De asemenea au avut o viață rădăcină pe deplină de  
Aneta Caspar și pe cei profesori care m-au ajutat să dăru  
cui a sunt acum.  
Perfecțiunea spui care tînd atât de mult este im-  
posibil de atins, iar cel mai conștient și sugestiv exemplu  
pe care văd (cînd) mi l-a pîrșit este termenul matric  
clasei a XII-a care este 2,99. Tîndu vreau să văd că mi  
de cele 4 ani de liceu (99%) m-au făcut dinmîr să  
pentru numele Colegiului Economic „Cristea Titulescu” în  
biografia mea.  
Dar acum cu toate amintirile, care par să fi fost  
mai mult decât 4 ani, toate trăirile, înfrînturile, faptele,  
vorbele bune, păstrate în inima mea, mi iau  
UN RAMAS BUN de la MULT IUBITUL MEU C.E.N.T. !  
Kalmar Timea

**Timea KALMAR ■ șef de promoție 2009**



**Liliana MAXIM ■ șef de promoție 2000**





Când am pășit pentru prima oară pe porțile Colegiului Economic simțeam dorința de a realiza ceva, de a mă remarca cu ceva, dar nu știam clar cu ce anume. Nici nu-mi dădeam seama atunci cât de anevoios va fi acest drum. La început, neștiind pe ce cale să o apuc, m-am gândit să particip și eu la balul bobocilor. Spre dezamăgirea mea în acel moment, cei din clasa a XI-a care se ocupau cu organizarea balului nu au vrut să mă selecționeze pe motiv că sunt prea mică de înălțime. Acesta a fost primul eșec pe care l-am întâmpinat în încercarea de a mă face remarcată. Al doilea ar fi tot în clasa a IX-a, când am luat cea mai mică notă din liceu – un 5 la mate. Această notă dovedea cât de jos sunt și cât de mult trebuie să muncesc ca să am parte de realizări. Profesori noi, informații noi, colegi noi, medii noi, toate acestea mă dezorientau neștiind pe ce cale s-o apuc și ce decizii să iau ca să am succes. Astfel, conjuncturile nu mi-au fost prea favorabile în primul an de liceu și urmau să fie la fel și în cel de-al doilea, când nu am reușit să trec de faza pe școală la concursul de mate. Totuși, insuccesele de care am avut parte m-au mobilizat și mai mult, m-au stimulat și ajutat să lupt și să muncesc mai mult pentru ceea ce doream. Iar atunci când îți unești toate forțele pentru atingerea unui obiectiv, rezultatele sigur apar. În clasa a XI-a pot spune că lucrurile s-au mai îmbunătățit, ierarhia în clasă s-a schimbat și am ajuns la etapa județeană a concursului de mate. Acest lucru însă nu m-a mulțumit. Faptul că nu m-am calificat la națională, iar o colegă pe care o consideram mai slabă a reușit, m-a făcut să renunț definitiv la ideea de a mai participa la acest concurs. Și asta cu atât mai mult cu cât anul viitor urma bacalaureatul. Încet-încet mă consolam cu ideea că nu sunt suficient de bună la ceva. A venit și clasa a XII-a și partea cea mai grea era să-i spun doamnei Friedrich că nu merg anul acesta la concurs. De altfel, nici nu am reușit. Acest lucru ar fi însemnat s-o dezamăgesc pe profesoara pe care am încercat timp de trei ani s-o fac să-și dea seama că sunt mai bună decât Grigută și Carmen. Dar, în același timp, îmi era frică să nu am parte de un nou eșec. Totuși, am ales să risc. Au urmat câteva luni de muncă, etapa pe școală am trecut-o la limită din cauza neatenției, în schimb, la etapa județeană, m-am străduit să nu mai fac greșelile din anii anteriori. Și, în sfârșit, după trei ani de muncă am reușit să mă calific la etapa națională. Bucuria a fost mare, însă nu a durat decât câteva zile. Trebuia să mă pregătesc pentru națională, iar în același timp pentru bac, dar trebuia să iau și note mari, pentru că un alt obiectiv de-al meu era să fiu cea mai bună din promoția mea. Pot zice că nici eu nu știu cum am reușit să le fac pe toate. Cert este că nu peste mult timp m-am întors cu Premiul II de la Iași (acolo s-a desfășurat etapa națională), și notele pe care le aveam la școală erau bune. Eram pe ultima sută de metri în atingerea obiectivelor propuse. Unul era deja atins. Mai rămăneau două: bacul și să fiu șefă de promoție. Nimeni nu-și imagina că fata care în clasa a IX-a a avut doar media 9,57 va fi șefă de promoție. Dar se pare că zicala „e mai ușor să ajungi sus decât să te menții acolo” s-a adevărit. Astfel, ierarhia

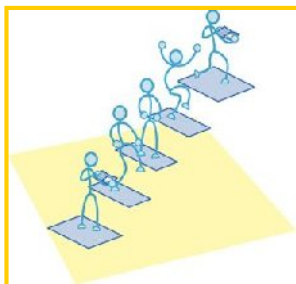
## Amintiri din liceu



existentă în clasa a XI-a s-a schimbat într-a XII-a spre uimirea tuturor. La serbarea festivă s-a îndeplinit și cel de-al doilea obiectiv: am devenit șefă de promoție. Mai rămânea unul – să iau bacul cu notă cât mai mare. Și chiar dacă nu am fost 100% mulțumită de rezultat, am avut totuși prima medie din liceu și la bac. Pentru mine Colegiul Economic a însemnat un pas important în vederea construirii unei cariere de succes. Eșecurile, împreună cu rezultatele bune, m-au întărit și mi-au format competențele, aptitudinile și atitudinile necesare pentru a înainta cu succes în mediul economic. Probabil că voi, elevii de acum ai Colegiului, vă întrebați de ce v-am povestit toate astea. Răspunsul este simplu. Am vrut să vă fac să înțelegeți că nimic nu e imposibil dacă îți dorești suficient de mult și dacă, bineînțeles, muncești pentru lucrul respectiv. Și chiar și atunci când toate merg prost, nu trebuie să vă lăsați duși la fund. Trebuie să „înotați”, ca să ajungeți la suprafață. Și ar mai fi ceva ce doresc să vă spun: Stabiliți-vă tot timpul obiective, ca să știți încotro vreți să vă îndreptați. Nu vă lăsați purtați de val, fiindcă s-ar putea să vă ducă în direcții neprielnice din care va fi foarte greu să vă întoarceți. Domnul Ștefan Gonczi, profesor de management la Universitate, chiar spune: „un om fără obiective este un om mort”. Și să știți că are dreptate. (Bine, nu la propriu, ci la figurat). Având în vedere că sunteți elevii unui Colegiu Economic, mulți dintre voi probabil că doresc să lucreze în viitor într-o firmă sau să aibă propria lor afacere. Un lucru pe care trebuie să-l faceți de pe acum este să vă considerați pe voi înșivă o „afacere” pe care să doriți s-o faceți cât mai profitabilă. Nu veți reuși niciodată să organizați și să gestionați eficient o întreprindere dacă nu puteți face asta la nivel individual. În acest sens, puteți să vă întocmiți o analiză SWOT proprie, în care să vă identificați punctele tari, punctele slabe, oportunitățile și amenințările. În modul acesta va fi mult mai ușor să vă stabiliți obiective și să vă faceți voi viața așa cum doriți, nu să vă lăsați purtați de ea în toate direcțiile.

**Izabela Luiza POP ■**  
**șef de promoție 2008**

## Consiliul Absolvenților



**Dragă C.E.N.T.,**

Îți mulțumesc pentru că mi-ai dăruit minunați colegi și dascăli! Mi s-a întipărit în suflet un sentiment greu de exprimat... E foarte greu să mă despart de tine... Îți mulțumesc pentru că mi-ai dat ocazia să-ți iscălesc tabla cu mâna tremurândă de emoții! Îți mulțumesc pentru că mi-ai întipărit în suflet valori pe care sper să le păstrez mereu!

M-ai făcut să te iubesc!

Îmi vei lipsi!

Cu siguranță, C.E.N.T. a fost pentru mine o experiență, și, din fericire, una foarte plăcută. Am fost surprins de diversitatea pe care am întâlnit-o în acest loc. Un mozaic de personalități, pe cât de puternice, pe atât de diverse. Sper ca peste ani, când ne vom reîntâlni, să regăsesc aceeași atmosferă prietenoasă și plăcută pe care o emană acest liceu.

**Fie** că ai vrut sau nu, dragă C.E.N.T., ți-am împărtășit sentimentele, emoțiile, trăirile și, cu ocazia aceasta, vreau să-ți mulțumesc din adâncul sufletului meu, pentru că mi-ai ascultat povestea și mi-ai cântat simfonia tinereții eterne... Sper să nu te schimbi, deoarece sunt convins de faptul că și pe alții i-ai găzduit cu drag și ai făcut parte din viața lor... Să nu-l uiți pe copilul care te-a îndrăgît enorm, căci nici el nu te va uita!

**C.E.N.T...** Locul formării caracterului, a personalității... O treaptă urcată în viață, cu îndrumători care ne-au marcat drumul. Peste ani, aș vrea să revăd C.E.N.T.-ul cu aceleași personalități care îndrumă elevii spre un viitor sclipitor. Tot farmecul liceului este dat de profesorii care predau, făcând totul „suportabil“...



*Copilăria este inima tuturor vârstelor*, spunea Lucian Blaga. Pe măsură ce timpul trece, grijile devin din ce în ce mai mari, suntem prinși în vârtoarea vieții, iar uneori mult prea grăbiți să fim oameni mari. Chiar dacă anii trec fără a spune un cuvânt, în adâncul sufletului nostru vom fi mereu niște copii, va licări mereu acea flăcără care ne luminează visele și face viața mai frumoasă. Copilăria va fi mereu acea parte a vieții pe care ne-o vom aminti mereu cu plăcere. Vor fi momente pe drumul vieții când ne vom lăsa cuprinși de bucuria acelei perioade când grijile erau niște fantasmе, când pericolul maturității era departe.

În concluzie, chiar dacă acum vrem să fim oameni mari, înglodându-ne în mod intenționat în griji și necazuri, inima noastră va fi mereu tânără, amorțind uneori durerea pricinuită de spinii care ne rănesc de-a lungul vieții.

**Cristina ȚINEGHE ■ XII A**

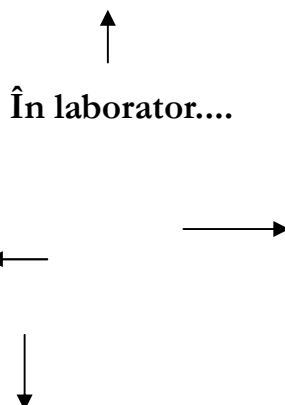


## *Ideile vin gândind, pofta vine mâncând...*



Elevii claselor a XI-a B și a XI-a C SAM, îndrumați cu tact și măiestrie de

Doina HOBAN ■ instructor practică  
Iuliana TINC ■ instructor practică  
■ Prof. Corina COSTIN



■ Prof. Viorica CIOBOTEA



■ Prof. Laura MUSCALĂ



■ Prof. Maria MATEI



■ Prof. Mihaela BALLA



Doina HOBAN ■ instructor practică  
Dana COPOS ■ instructor practică



# Târgul Firmelor de Exercițiu

## *Rivulus Dominarum Tineret*



Muncind în firma de exercițiu, elevii învață să-și exprime propriile păreri, dar să și asculte părerile celorlalți, să pună întrebări, să critice și să colaboreze. Acumularea cunoștințelor nu-l pune pe elev în postura unui *burete* care absoarbe pur și simplu informațiile transmise de profesor. Acesta descoperă resursele mediului său de muncă și, în plus, învață să exploateze el însuși aceste resurse. Acest nou rol presupune ca elevul să fie capabil de inițiativă, de creativitate și de autoevaluare, în timp ce profesorul este doar un consilier, nu decide în locul lui. Elevul are libertatea mijloacelor, dar și responsabilitatea rezultatelor. Rolul profesorului este total diferit de cel de a ține un curs magistral. Muncind în cadrul firmei, profesorul coboară de pe pedestal pentru a trăi în insecuritate. Nu trebuie să ne surprindă faptul că un număr apreciabil de profesori, destabilizați deja de elevi din ce în ce mai puțin motivați, preferă rolul tradițional. Profesorul trebuie să permită elevilor să-și asume riscurile, fără să ia asupra sa responsabilitatea eșecului. Profesorul susține și consiliază, dar nu acționează în locul elevului oricât de tentant ar fi câteodată acest lucru. Munca în firma de exercițiu reclamă suplețe și o mare încredere în capacitatea elevului de a-și forma abilități antreprenoriale; favorizează observarea elevilor în situații reale și diversificate, ceea ce permite profesorului să-și cunoască mai bine elevii, forțele acestora, abilitățile și necesitățile lor. Această apropiere profesor-elev permite profesorului să răspundă unor necesități variate de învățare și adaptare la mediul de afaceri. În plus, profesorul trebuie să facă față unor situații diverse și inedite, trebuie să-și înnoiască permanent cunoștințele învățând chiar de la proprii elevi. Pentru elevi, munca în firmă permite dezvoltarea unei mai bune cunoașteri de sine, a propriilor interese, necesități, capacități și afinități. Pe parcursul acestui demers, tinerii învață să-și dezvolte capacitatea de a lucra în echipă, inițiativa, încrederea în sine, gustul de a descoperi atitudini și metode de muncă intelectuală care le vor fi utile pe tot parcursul activității lor școlare. Ei descoperă, de asemenea, *plăcerea de a învăța*. Simularea situațiilor de eșec, ca și a celor de succes, reprezintă pentru experiența elevilor o componentă esențială și necesară a procesului de învățare. Deciziile greșite, care în viața reală ar putea duce până la punerea în pericol a existenței întreprinderii, în firma de exercițiu nu au urmări economice negative datorită caracterului virtual al situațiilor exersate.

Pregătirea pentru târg este o nouă provocare pentru firmele de exercițiu. Întâlnirea unor parteneri de afaceri și comunicarea directă cu aceștia este posibilă numai prin intermediul târgurilor de afaceri. Elevii pot conduce în mod real negocieri, învață să facă afaceri și își dezvoltă încrederea în forțele proprii. Experiența de a conduce direct negocierile și de a dezvolta spiritul de echipă se pot exersa cu succes numai în cadrul unui târg al firmelor de exercițiu. În fiecare an, în Baia Mare, zona cea mai nordică în care crește castanul, are loc o manifestare devenită tradiție, organizată de către Primăria municipiului, denumită *Sărbătoarea Castanelor*. În cadrul acesteia, sub patronajul Camerei de Comerț și Industrie Maramureș, se organizează cel mai mare târg de bunuri de consum denumit *Rivulus Dominarum*, în traducere *Râul Domnițelor*, vechiul nume al municipiului Baia Mare. De aici a venit și ideea de a denumi târgul firmelor de exercițiu *Rivulus Dominarum Tineret*. Acesta este unic în regiunea de nord-vest a României; experiența acumulată de elevii și profesorii care au participat la târguri naționale și internaționale (Timișoara, New York, Salzburg, Praga, Bratislava, Plovdiv, Freistadt, Csegeled, Siauliai), de unde s-au întors cu numeroase premii ([www.roct.ro](http://www.roct.ro)) și succesul celor două ediții precedente au impus și ne-au obligat să continuăm, în pofida tuturor dificultăților inerente crizei economice. Obiectivul pedagogic al proiectului firmei junior constă în apropierea învățământului școlar de realitățile lumii economice și a incita elevii să creeze proiecte având o valoare economică concretă. Tinerii liceeni implicați în proiect învață, de asemenea, să fie competitivi și inovatori. În timpul derulării unor activități concrete, elevii achiziționează abilități antreprenoriale. Obiectivul social este de a îndemna elevii să lucreze împreună, să asculte propunerile celorlalți și să accepte deciziile luate de alții. Având în vedere diferențele de stil de muncă, maturitate și personalitate a elevilor, un alt obiectiv social este de a reuși să-i motivezi pe toți.

Întreperinderea reprezintă o entitate constituită pe baza unui regulament de ordine interioară, în care toate persoanele interacționează, iar această interdependență face ca, dacă un participant nu-și realizează corect sarcinile, tot grupul să sufere. Elevii învață că simțul responsabilității, rigoarea și calitatea comunicării între membrii echipei sunt factori-cheie ai succesului în firmă.

■ Prof. Maria MATEI

## EDIȚIA A III-A, BAIIA MARE, 11-13 DECEMBRIE 2009

► **Locul desfășurării:** Camera de Comerț și Industrie Maramureș – Centrul de Instruire și Marketing, Baia Mare, Aleea Expoziției nr.5 (în spatele Hotelului Mara)

### Agenda activităților:

#### Prima zi: vineri, 11 decembrie 2009

14,00–18,30 – Preluare și amenajare standuri de către elevii expozanți; operațiuni și documente necesare la târg

19,00 – Masa festivă la cantina Colegiului Economic *Nicolae Titulescu*

#### Ziua a doua: sâmbătă, 12 decembrie 2009

08,00–09,00 – Finalizare amenajare standuri

09,00–11,30 – Derulare tranzacții; derulare competiții; prezentări firme de exercițiu;

11,30–12,00 – Deschiderea oficială

12,00–18,30 – Derulare tranzacții; derulare competiții; prezentări firme de exercițiu

#### Ziua a treia: duminică, 13 decembrie 2009

09,00–10,00 – Încheiere contracte

10,00–11,00 – Acordare premii și închiderea oficială

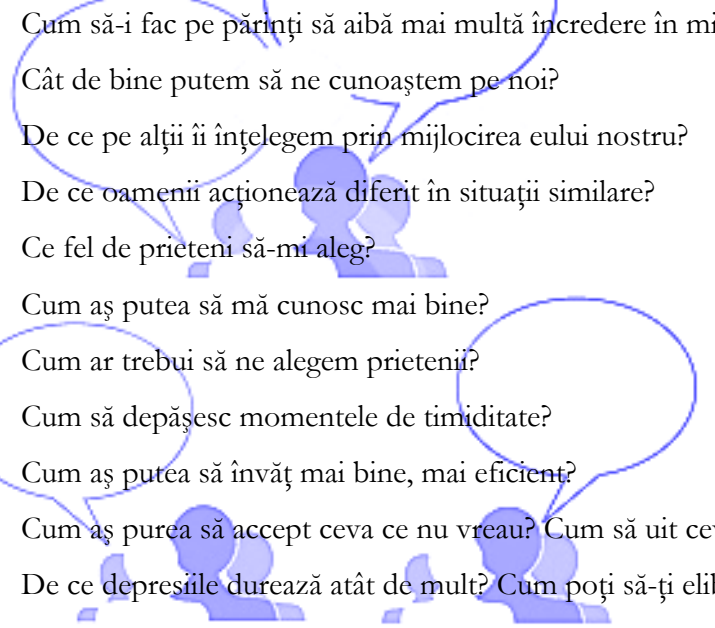
11,00–13,00 – Dezafectare standuri

13,00 – Turul Maramureșului (opțional, contra cost)



## Elevii (se) întreabă...

---

- 
- ψ Cum să-i fac pe părinți să aibă mai multă încredere în mine?
  - ψ Cât de bine putem să ne cunoaștem pe noi?
  - ψ De ce pe alții îi înțelegem prin mijlocirea eului nostru?
  - ψ De ce oamenii acționează diferit în situații similare?
  - ψ Ce fel de prieteni să-mi aleg?
  - ψ Cum aş putea să mă cunosc mai bine?
  - ψ Cum ar trebui să ne alegem prietenii?
  - ψ Cum să depășesc momentele de timiditate?
  - ψ Cum aş putea să învăț mai bine, mai eficient?
  - ψ Cum aş putea să accept ceva ce nu vreau? Cum să uit ceva ce nu pot?
  - ψ De ce depresia durează atât de mult? Cum poți să-ți eliberezi gândurile?
  - ψ Care sunt principiile care te ajută să ai un caracter bine format?
- 

## LEGILE LUI MURHPHY... în școală

- ☺ Ora indicată de ceasul din sala de curs este greșită.
- ☺ Un subiect interesant pentru profesor îi va plictisi pe elevi.
- ☺ Durata explicației unui profesor este invers proporțională cu cantitatea de informație înțeleasă de elevi.
- ☺ Durata unei întruniri este direct proporțională cu plictiseala produsă de vorbitor.
- ☺ Elevii care au rezultate bune sunt apreciați pentru că au muncit mai mult.
- ☺ Dacă elevii încep să dea rezultate slabe, profesorul este vinovat.
- ☺ Când profesorul întârzie, îl va întâlni pe director pe coridor.
- ☺ Timpul trece mai repede în pauză.
- ☺ Orarul este conceput în așa fel încât elevii și profesorii să piardă cât mai mult timp între cursuri.
- ☺ Cu cât ai învățat mai mult pentru extemporal, cu atât ești mai nesigur de răspunsurile pe care să le dai.
- ☺ 80% din extemporal va fi bazat pe acele pagini pe care nu le-ai învățat bine.
- ☺ Orice este între paranteze poate fi ignorat.
- ☺ La librărie/bibliotecă nu vei găsi materialul care te interesează.
- ☺ Nu contează ce carte cauți, ea se află pe ultimul raft.
- ☺ Când un elev își pregătește perfect lecția, profesorul nu-l va asculta.
- ☺ Elevii care obțin nota 10 vor spune întotdeauna că profesorul este o somitate.
- ☺ Cu 5 minute înainte de pauză, un elev va pune o întrebare ce va necesita un răspuns de 10 minute.
- ☺ Toți elevii care vor primi nota 9 vor considera că meritau de fapt nota 10.
- ☺ Extemporalele vor conține întotdeauna întrebări ce nu au fost discutate în clasă.
- ☺ Toate orele de matematică încep la ora 8.



# Pledoarie pentru lectură

## *Fă un pas: alege cartea!*



Despre criza lecturii s-a tot scris. Acum scriu și eu... Lipsa interesului față de lectură nu este un fenomen apărut peste noapte, iar ea este explicabilă prin pășirea în era unei civilizații a vizualului, în care televizorul și computerul reușesc să ofere mult mai mult decât o făcea până acum pagina scrisă. Realitatea virtuală și imaginile de sinteză i-au cucerit definitiv și irevocabil pe copii și tineri, *reușind*, ca efect colateral, să-i îndepărteze și de filele cărților. Astăzi, cu mici excepții, singurele volume care sunt solicitate la biblioteca școlii de către elevi sunt cele din programa școlară. Obligatorietatea, notele de la școală și mai ales faptul că ele contează în diverse alte evaluări îi determină pe elevi să le parcurgă, să le foileteze ori să le citească în rezumat pe Internet. Vina nu este numai a elevilor. La fel de adevărat este faptul că bibliografia obligatorie se află foarte departe de gustul și preocupările adolescenților de azi. Asta îi îndepărtează și mai mult de lectură. Și nu în ultimul rând: elevii din ziua de azi sunt prea ocupați să vorbească pe *mess*, să-și dea *comm-uri* pe *hi5* sau să arate cât de duri sunt ei în *Counter-Strike*. Din nefericire, un asemenea argument este valabil și când vine vorba despre adulți, care, în ritmul trepidant al vieții moderne, au din ce în ce mai puțin timp pentru a se delecta prin lectură. Primele pagini ale ziarelor ori buletinele de știri le oferă doza de informație care îi ține conectați la realitate. Poate că ajungem prea obosiți acasă și nu mai avem timp. Și atunci apare adevărata problemă: nu mai avem chef. Punem pe seama societății faptul că alții ne răpesc din timpul alocat cititului. Dar timp toți avem. Doar că pe lista noastră de priorități există prea multe lucruri înainte de activitatea pentru care ne plângem că nu avem timp. E vorba de greșeala frecventă de a confunda lista de priorități cu lipsa timpului. Uneori ne întrebăm când și cum am pierdut propria motivație de a citi, fără să fim conștienți că vrem să știm răspunsul.

Nu există nicio rețetă universal valabilă, niciun remediu miraculos, nicio poțiune magică care să-ți dea avântul necesar. DAR există o tactică la îndemâna fiecăruia, faimoasă dar ignorată: tactica *pas cu pas*, aplicabilă în aproape orice domeniu.

În Colegiul Economic Nicolae Titulescu se desfășoară proiectului local cu tema *Fă un pas: alege cartea!*, inițiat de biblioteca școlii. Scopul proiectului este, pe de o parte să atingă un public cât mai numeros, iar pe de altă parte să comunice cu acesta, oferind o alternativă de loisir. Acțiunile cuprinse în proiect se derulează în cadrul campaniei de conștientizare asupra efectelor nocive ale televizorului și ale jocului pe calculator și de stimulare a interesului pentru activitățile alternative, demarată de Biblioteca Județeană Petre Dulfu din Baia Mare în parteneriat cu Inspectoratul Școlar al Județului Maramureș, cu titlul *Stinge-l și hai să ne jucăm!* Mesajul ales l-am stabilit pornind de la obiectivul de a obține o rată de răspuns cât mai mare, biblioteca fiind o sursă de carte. Prin realizarea unor afișe cu mesaje-țintă am dorit să ofer nu o simplă componentă de *public relations*, ci o alternativă, plecând de la definirea mesajului și încheind cu o soluție. Proiectul își dorește să îi reproprie pe elevi – și nu numai – de lectură. Toți îi suntem public-țintă, pentru că, așa cum știm cu toții, cărțile au pierdut competiția pentru timpul nostru liber, lăsându-ne acaparați de televizor sau de computer.

Pentru sănătatea dumneavoastră, evitați *excesul* de televizor și calculator!

Ludmila KLOCZA ■ bibliotecar



# Fațetele realului

*La ce le-a folosit, lui Varro și  
Aristotel, marea lor erudiție? I-a scăpat de relele omeneshi? I-a ferit  
de necazurile care-l năpădesc pe un hamal de rând? I-a consolată oare  
logica atunci când au căpătat gută...?*

(Michel de Montaigne)

**T**ot ceea ce poate fi în genere gândit poate fi gândit în mod clar. Tot ceea ce poate fi în genere exprimat poate fi exprimat în mod clar. Aceste cuvinte, de un banal firesc la prima vedere, exprimă una dintre convingerile lui Ludwig Wittgenstein, acel logician și filosof austriac despre care le-am povestit câte ceva elevilor mei în cadrul lecției despre definire. Mi-amintesc uimirea lor când au auzit că acest Wittgenstein spunea despre definire cum că este o operație de traducere a unei expresii dintr-un limbaj în altul. „Zăpăceală, confuzie, o întreagă babilonie“ e și logica asta, păreau că-mi spun privirile lor. Și mai uimiți au fost însă când le-am citat din Aristotel, întemeietorul logicii, cum că logica ar fi gândirea care se gândește pe sine. Dar nu cumva uimirea însăși este originea filosofiei? Cel puțin așa susține Karl Jaspers. Oricum, filosofia, înțeleasă la modul riguros, trebuie să surprindă de fapt maniera în care limbajul și gândirea se pot raporta la realitate. Și în acest sens, ea nu-i apare lui Wittgenstein drept un sistem de doctrine, ci, în esența sa, drept o activitate, un proces, și, mai exact, un proces de elucidare, clarificare a conceptelor, a ideilor. „Scopul filosofiei este clarificarea logică a gândurilor. [...] Rezultatul filosofiei nu sunt «propozițiile filosofice», ci mai degrabă clarificarea propozițiilor. Fără filosofie, gândurile sunt, oarecum, tulburi și indistincte: sarcina ei este de a le face clare și de a le delimita strict“, spune gânditorul în lucrarea sa *Tractatus logico-philosophicus*. Așadar, pe de o parte, sarcina filosofiei este clarificarea a ceea ce gândirea noastră poate să surprindă și, în același timp, delimitarea a ceea ce transcende gândirea noastră; pe de altă parte, având în vedere faptul că foarte multe dintre problemele filosofiei se constituie din intenția de a exprima prin limbaj inexprimabilul însuși, sarcina filosofiei este și aceea de a identifica ceea ce nu poate fi spus în mod clar, reducându-se doar la exprimarea a ceea ce poate fi exprimat și a inteligibilului. De altfel, memorabil este avertismentul lui Wittgenstein de la sfârșitul *Tractatus*-ului, în sintagma deja cunoscută: *Despre ceea ce nu se poate vorbi trebuie să se tacă*. Cu alte cuvinte, rolul filosofiei este acela de a testa valabilitatea interpretărilor, a schemelor conceptuale cu care operăm, confruntându-le cu situații particulare. Mai mult, menirea filosofiei este de a ajuta gândirea să se elibereze de stereotipuri dogmatice sau de false interpretări, de a depista limitele în cadrul cărora gândirea noastră poate să se miște, fără să existe riscul unor erori de interpretare. Wittgenstein încearcă, în singura sa lucrare publicată în timpul vieții, să determine structura lumii, astfel că lumea apare, mai întâi, ca tot ceea ce *este*, pe urmă ca totalitate a faptelor. Pe baza acestei scheme, observăm

că, în principiu, structura limbajului reflectă structura lumii, între cele două paliere, niveluri, existând multiple corespondențe. Lumea este totalitatea faptelor, iar propozițiile au sens prin faptul că descriu fapte **posibile** din lume. Propozițiilor le pot fi atribuite diferite valori de adevăr, astfel că ele pot fi **adevărate** sau **false**, în momentul în care descriu structura lucrurilor din lume. Propoziția este o imagine a realității, o reflectă într-un fel sau altul. Fiecare propoziție, consideră Wittgenstein, descrie o stare de lucruri **posibilă**. Aceasta nu înseamnă însă că trebuie să fie și una **reală**. Adevărul sau falsitatea propozițiilor, ca *imagini* ale **realității**, depind de modul în care ele se potrivesc sau nu cu faptele. O propoziție ascunde în sine un sens, iar propozițiile care semnifică ceva sunt *imagini* ale realității, **realitatea** fiind suma faptelor. Dar, propozițiile au sens doar în măsura în care „descriu“, la nivelul unei forme logice, stările de lucruri. Obiectele care există în lume se pot combina cu alte obiecte, pentru a da naștere unei stări de lucruri. Există nenumărate stări de lucruri **posibile**, o multitudine de configurații **posibile**... o multitudine de *lumi* posibile, infinite posibilități de raportare la ceea ce numim realitate.

Să ne gândim la următoarea afirmație: „Noțiunile-cheie [...] sunt dispozitive formale, precum piesele de șah: «regina» de la șah nu este în niciun sens o *regină*, nici măcar una de jucărie, ci este o entitate pur formală, definită numai prin mutările ei permise“, și să încercăm să o dezvoltăm, considerând, în același ton al logicianului austriac, că *lumea este un imens joc de șah*. Este vorba, desigur, despre noțiunile-cheie, despre acele nume care sunt depozitarul unor semnificații. Ele constituie, în ultimă instanță, simple semne, condiții formale (posibile) prin intermediul cărora încercăm să organizăm realul. A gândi lumea ca pe „un imens joc de șah“ înseamnă a accepta că există multiple posibilități de a o exprima, că ea prezintă variate ipostaze și că există nenumărate posibilități de a o „construi“. Chiar dacă *piesele-nume* (care desemnează un „obiect“, în spatele căruia, la rândul său, se ascunde o semnificație) sunt aceleași, există o varietate de mutări-combinații posibile.





Piese de șah, înțelese drept constituenți ai lumii, nu reprezintă decât niște elemente care fac parte din structuri mai ample, mai complexe, și care pot fi înțelese doar prin modul în care ele funcționează, adică atât prin relațiile posibile care există între ele, cât și prin rolul atribuit fiecărei piese în parte. De aceea se afirmă mai sus despre *regină* că ea este definită „numai prin mutările ei permise”. Același lucru se aplică tuturor pieselor de șah; ele nu sunt decât un *ceva* care funcționează într-un anumit mod, esența lor este una pur funcțională. Dacă lumea este un imens joc de șah, și dacă noi, prin intermediul limbajului, „construim o lume”, atunci, credem, s-ar putea pune sub semnul întrebării substanțialitatea lumii; altfel spus, adevărul sau falsitatea sa. Problema valorii de adevăr, însă, nu poate fi atribuită unui joc. El există atâta timp cât există diferite combinații posibile ale pieselor, ale căror mutări, deși nenumărate, sunt totuși limitate.

Mă întreb acum dacă nu cumva acest text s-a născut din frustrarea pe care o resimt uneori din cauza faptului că nu pot să-i învăț pe elevii C.E.N.T. „filosofarea”, căci filosofia, vorba lui Kant, oricum nu se

poate învăța. Se prea poate. Și totuși, și în C.E.N.T. se filosofează, deși într-un registru ușor schimbat și nu sub kantianul „cer înstelat”. Legea morală din noi, în schimb, îndrăznesc să sper că încă ne mai umple sufletul „cu o uimire tot mai crescândă”, cu toate că antreprenoriatul a luat locul metafizicii, iar spiritul, hegelian sau nu, e însuși antreprenorul care transcende toate barierele, în vederea obținerii unui *situs* cât mai avantajos în întregul realității economice. Învățământul economic este, fără îndoială, un *modus vivendi* printre altele posibile, un gen de filosofie a „lucrurilor pământești”, în cel mai bun sens cu putință. Rămâne să le împărtășesc elevilor, pentru că lor m-am adresat cu precădere acum, și alte elemente de pură filosofie speculativă, ca de obicei, în fiecare zi de joi, imediat după ora de educație fizică, căci, nu-i așa, *Mens sana in corpore sano...* și, vorba lui Wittgenstein, „logica nu e o disciplină, ci o imagine oglindită a lumii”.

■ Prof. dr. Adriana CÎNȚA

## Ortografierea corectă cu un singur „i”

### Scriem cu un singur „i”:

☞ formele de plural ale substantivelor masculine al căror radical **nu** se termină în „i”:

elev elevi  
băiat băieți  
bărbat bărbați  
arbitru arbitri  
cuscu cuscui

☞ formele de plural ale adjectivelor masculine al căror radical **nu** se termină în „i”:

înalt înalți  
acru acri  
aspru aspri

☞ forma de infinitiv, prezent, diateza activă, a celor mai multe verbe de conjugarea I:

a citi  
a fi  
a iubi  
a munci

☞ forma de perfect simplu, indicativ, pers. a III-a, sg.:

(el, ea) munci  
iubi  
făuri

☞ forma de viitor I, indicativ, se construiește cu infinitivul, așadar vom scrie:

voi fi, vei fi, va fi etc.  
voi munci, vei munci, va munci etc.

☞ forma negativă de imperativ, singular:

Nu fi! Nu citi! Nu iubi! Nu zidi!

☞ formele adjectivelor posesive, pers. I și a II-a, plural:

noștri, voștri

■ Prof. Livia BUCIUMAN



*Dacă te gândești la anul următor, însămânțează pământul; dacă te gândești la următorii zece ani, plantează un copac; dacă te gândești la următorii o sută de ani, educă oamenii!*  
(Proverb chinezesc)

## Ecologiștii de pe Săsar

Preocupările pentru mediul înconjurător și protecția acestuia nu reprezintă o noutate pentru Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”, în schimb, proiectul „Eco-Școala” reprezintă o nouă provocare în vederea obținerii statutului de ECO-ȘCOALĂ și a STEAGULUI VERDE. În acest sens, activitățile demarate și derulate implică elevi și cadre didactice în rezolvarea unor probleme de mediu, permit aprofundarea unor cunoștințe teoretice de ecologie, formând și consolidând deprinderi practice, care, în cele din urmă, vor conduce la prevenirea și diminuarea efectelor poluării din zona noastră.

În Baia Mare, ca în multe alte localități urbane și rurale ale țării, principala problemă identificată în decursul timpului este insuficiența informației și a materialelor documentare în domeniul ecologic, precum și lipsa de interes a locuitorilor față de problemele de ocrotire a mediului. Toate localitățile au nevoie de înfrumusețare continuă, de înnoire estetică. Trecem în fiecare zi pe lângă spațiile stradale neatrăgătoare, năpădite de buruieni, hârtii sau sticle de plastic. Suntem prea grăbiți ori nepăsători, și nu încercăm să aducem o schimbare în viața orașului nostru. Este nevoie de o schimbare de atitudine a oamenilor în ceea ce privește crearea unui ambient sanătos, curat și estetic. O atitudine pro-ecologică înseamnă asumarea cetățeniei europene, înseamnă a răspunde prompt dezideratului de învățare de-a lungul întregii vieți, formulat ca țință strategică de urmat, pentru a ne atinge misiunea, respectiv îmbunătățirea aspectului estetic al orașului, al străzilor și parcurilor. Oamenii, indiferent de vârstă, au foarte puține cunoștințe, abilități și deprinderi în domeniul intervențiilor estetice și ecologice. Nu s-a format încă o cultură comunitară orientată înspre acești poli ce susțin viața sănătoasă a unei localități.

Ne propunem, așadar, drept obiectiv general *ca elevii, cadrele didactice, locuitorii orașului Baia Mare să-și dezvolte deprinderi, cunoștințe și aptitudini în domeniul protecției mediului, dar și o mai bună informare și documentare privind problemele ecologice cu care se confruntă mediul în care trăim.* Având în vedere specificul zonei noastre – o zonă ecologică deosebit de sensibilă –, care se confruntă cu probleme grave legate de mediu, se impune acordarea unei atenții deosebite educației ecologice și educației pentru sănătate. Școala este un factor educațional foarte important. Ea contribuie la formarea conștiinței și gândirii ecologice, la formarea și consolidarea unor aptitudini și deprinderi de conservare a naturii. În domeniul protecției mediului, trebuie să se pună un accent aparte pe caracterul concret aplicativ al activităților, ceea ce corespunde în mare măsură și interesului manifestat de elevi.

■ Prof. Camelia PORAN







Confruntarea zilnică cu probleme grave legate de degradarea mediului în general, cu implicații severe asupra sănătății omului în particular, reprezintă pentru băimăreni *problema problemelor*, o realitate tristă, cunoscută și recunoscută. Baia Mare se află în topul centrelor urbane cu cel mai ridicat nivel de poluare din țară, noxele principale provenind de la S.C. Romplumb, SC. Phoenix, Compania Remin, cu minele și flotațiile aparținătoare etc. Prin așezarea sa pitorească, Baia Mare ar putea fi considerată o adevărată stațiune climaterică, cum, de altfel, a fost declarată în anul 1930, dacă nu s-ar confrunta cu problemele legate de degradarea mediului, cu grave consecințe în toate domeniile, dar mai cu seamă în ceea ce privește starea de sănătate a populației. Râul Săsar, în zona Baia Mare, este încadrat în categoria „pustiire biologică”, fiind considerat practic un râu mort, cu biocenoza compromisă. Ritmicitatea ridicării resturilor menajere, ce constituie reale focare de infecție, precum și depozitarea acestora, ridică alte probleme acute ce revendică soluționare. Se impune o mai atentă preocupare pentru întreținerea curățeniei străzilor sau stropitul principalelor artere de circulație, în mod periodic, în sezonul cald. Știți că actualei rampe de gunoi a orașului i s-a acordat bilă neagră? Oare o reciclare ecologică a resturilor menajere chiar nu este posibilă?

■ Prof. Camelia PORAN



**Elevii C.E.N.T.**  
**au demonstrat că le**  
**pasă!**





## Păpușica de 30 de grame

Când vedem un copil nou-născut, spunem despre el că este o ființă umană care are toate caracteristicile, este un om în întregime. Un copil născut prematur, la 7 luni, este tot o ființă umană, este om cu toate cele necesare vieții. Înainte de a se naște, la 6 luni, copilul, în pântecul mamei lui, are deja mâini, ochișori, nas, gură, piciorușe, este o ființă umană. Când copilul are 4 luni, el este o ființă umană; când are 3 luni, el este o ființă umană; când are 2 luni, este o ființă umană. În săptămâna a VI-a de la concepție, încep să se formeze degetele, în săptămâna a V-a de viață încep să îi crească mâinile și picioarele, în săptămâna a IV-a începe să bată inima de una singură, în prima zi de viață intrauterină, copilul este o ființă umană, având toate caracteristicile de mai târziu, până și culoarea ochilor și a părului,

imprimate în celulă, copilul nenăscut având deja toate organele pe care le va avea și mai târziu, și nu este o ființă simplă, ci una foarte complexă. Dreptul la viață nu crește odată cu vârsta sau cu mărimea omului. Copilul este o ființă umană încă din momentul zămisirii. În România, sute de femei au fost consiliate în cadrul Asociației Pro-Vita și au avut curajul ca, însărcinate fiind, să riște respingerea din partea familiei ori a partenerului, și, cu riscul de a rămâne singure, au lăsat viața să crească în ele și să se nască, respectând dreptul la viață al copilului. În acest sens, li s-a prezentat de 30 de grame a salvat anul trecut 188 de suflete. Astfel, femeile însărcinate aflate în cumpănă au fost informate despre ceea ce se petrece în interiorul lor, acolo unde copilul crește liniștit și protejat. Dacă am

aseza o fereastră pe burtica unei femei însărcinate, am vedea chiar acest *argument* prinzând viață. Am vedea cum copilașul are deja, la 11-12 săptămâni, vârsta legală limită până la care se produce avortul, mâini, ochișori, nas, cum se zbate, înghite, se poate răsuci, are amprente, dă din piciorușe. El este deja sensibil la căldură, la atingere, lumină, zgomot. Copilul își sugă degetul și toate sistemele corpului funcționează și are deja înregistrate undele creierului. Femeii i se pune în palmă acea păpușică moale de cauciuc, de 30 de grame. I se explică toate acestea. Acolo se află o ființă care are dreptul să trăiască.

■ Prof. Ramona POP

*Quod medicamentum non sanat, Verbum sanat!*

### Sunt o pietricică...

Sunt o pietricică și mă numesc Albăstrica. Am să vă povestesc o întâmplare frumoasă din viața mea. Eram odată afară, împreună cu frații mei și ne jucam, când... dintr-o dată s-au auzit pașii unor oameni alergând spre locul în care ne jucam noi. Am stat atenți... și-am văzut că niște oameni alergau o biată femeie. Aceasta a ajuns lângă bunica mea, Stanca. Din câte am înțeles noi, femeia păcătuse foarte tare, iar acei oameni credeau că pot să o judece, adică să o facă să plătească pentru păcatele ei. Prietenii mei au fost luați în mâini de către oamenii răi și urmau să fie aruncați în dânsa, dar s-a auzit o voce... Un bărbat frumos, cu părul buclat, îmbrăcat într-o haină de un alb pur a spus: „Cel care se simte fără de păcat să arunce primul piatră!” Toți și-au dat seama că e Fiul lui Dumnezeu. Atunci oamenii s-au rușinat și au lăsat pietrele jos, adică pe prietenii mei. Au fost uimitoare cuvintele Domnului, și de atunci am învățat că doar atunci când crezi că tu ești fără de păcat poți judeca un om, ceea ce nu cred că se va mai întâmpla vreodată.

Alina POP ■ X E

### Povara crucii mele

Până la 14 ani am fost un copil normal, dar în ziua în care trebuia să fiu fericit, adică în ziua în care am împlinit 14 ani, am fost la medic, și în urma unor analize, am aflat că am o boală la inimă. De atunci, doi ani la rând am urmat un tratament dureros, fiind internat în spital de mai multe ori. Treceam prin clipe grele și analizele tot proaste ieșeau. Mă rugam la Dumnezeu neconținut, să mă vindec, să fie totul un vis urât din care să mă trezesc cât mai repede. După doi ani, a răsărit soarele și pe strada mea. Și, printr-o minune, am aflat de la medicii de specialitate din Cluj că nu am nimic la inimă și că sunt un copil sănătos. Crucea mea a fost grea... din fericire, s-a ușurat puțin, dar până la sfârșitul vieții mele vor mai fi urcușuri și coborâșuri și trebuie să-mi duc crucea cu demnitate.

Ionuț ■ clasa a X-a SAM







# Despre oameni, relații și marketing

***Singurul lucru care contează este reprezentat de oamenii pe care poți conta.***

(Dwight D. Eisenhower)

Există oare o listă a Regulilor de Aur pentru cultivarea relațiilor, fie acestea relații informale, pe care le stabilim ca personalități individuale, fie cele de grup, sociale, organizaționale, corporatiste... și oare unde ne putem opri, unde este vârful piramidei relaționale? (ca să-l parafrazez, parodiez sau persiflez pe Maslow) Câte straturi de relații stabilim de-a lungul timpului și care dintre ele sunt baza piramidei într-o secvență sau alta a vieții noastre? Cum putem dezvolta relații pozitive? Iată o mică listă:

- Fiți onest.
- Fiți prietenos.
- Faceți-i pe alții să se simtă deosebit.
- Fiți consecvent.
- Inspirați încredere.
- Fiți de ajutor.
- Fiți interesat de ceilalți.
- Manifestați respect.
- Fiți dumneavoastră înșivă.
- Fiți unic.
- Păstrați legătura.
- Fiți ușor de abordat.
- Răspundeți întrebărilor.
- Manifestați un simț al umorului.
- Fiți plin de tact.
- Nu pierdeți vremea.

Puteți face toate aceste lucruri? Menținerea unor relații bune nu este un lucru ușor. Totuși, dacă țineți seama de aceste *reguli*, o să construiți relații mai puternice, care vor induce o stare de bine atât vouă, cât și celorlalți.

***Doamne Dumnezeu, dacă planeta este suprapopulată, pe mine de ce nu mă vizitează nimeni?***

(Anonim)

De multe ori m-am gândit cât de greu este să construim o relație și cu câtă ușurință scăpăm de aceasta din motive mai mult sau mai puțin

serioase; uneori nici nu ne mai aducem aminte care a fost adevărata cauză a „despărțirii“. Și, de obicei, încercăm să dăm vina pe alții. Cu cât tehnologia avansează mai repede, cu atât viețile noastre devin mai automatizate, fiind nevoie de mai puține contacte umane. Mult prea mulți preferă să fie impersonali, imită sau citează ideile altora, trăiesc o viață de clișee pe care și le-au însușit mai mult sau mai puțin conștient. Totuși, nevoia de contacte umane nu se diminuează numai pentru că se modifică tehnologia. Nici tehnologia, nici corporațiile nu au relații; oamenii însă au.

***Cine se aseamănă se adună.***

(Proverb)

În mod fundamental, pentru a avea o relație bună cu cineva, trebuie să-ți placă acea persoană, iar ei trebuie să-i placă de tine. Se spune, și cred că este adevărat, că tindem să ne placă oamenii care sunt asemănători cu noi în anumite privințe. Când conduci o „broscuță“, alți broscari claxonează; când ești la cârma unei motociclete, alți motocicliști îți fac semne; dacă alergi prin parc, alți alergători îți zâmbesc și îți spun: „Bună!“

***Înălțimea sentimentelor este în relație directă cu profunzimea înțelepciunii.***

(Victor Hugo)

Un alt principiu de bază pentru relații: sentimentele. Da, sentimentele. Deși este logic să facem toate lucrurile mici prin care se construiesc relațiile, acestea sunt ținute în viață de sentimente. Toți luăm decizii în funcție de sentimente. Dacă puteți influența modul în care simt ceilalți, veți putea influența deciziile lor. Și, încet-încet, am ajuns la partea cea mai dificilă: empatia. Să înțelegi sentimentele altora, preocupările lor, să te pui în situația celui din fața ta și să percepi modul lui de a gândi, de a interpreta lucrurile și de a reacționa. Eu văd empatia ca pe un bloc cu zece etaje în care fiecare treaptă este un aspect al personalității celui alt și pe care încerci să le urci la pas. Efortul este uriaș, dar, odată

ajuns, ce perspectivă!

***Două dintre secretele vieții sunt florile și mulțumirile.***

(Tom Peters-consultant management)

Expediați mesaje de mulțumire scrise de mână către clienți, colegi, precum și către toți cei care au făcut ceva pentru dumneavoastră. Nu o faceți doar pentru că trebuie. *Faceți-o pentru că nu trebuie.* Aceasta demonstrează că ați folosit o mică parte din timpul dumneavoastră pentru a vă implica personal. Lucrurile mici au impact. Îmi aduc aminte, parcă ar fi fost ieri, că directoarea liceului la care am fost admisă, a trimis, chiar înainte de a se termina primul an, o scrisoare de mulțumire directorului școlii generale pe care o absolvise pentru cunoștințele pe care mi le transmiseseră profesorii școlii. Iată un gest care nu a costat nimic, dar pe care îl voi ține minte toată viața!

***Pot să trăiesc două luni numai cu un compliment.***

(Mark Twain)

„Felicitări!“ este vârul primar al lui „Mulțumesc!“. Dar el se găsește greu, mult mai greu decât „Mulțumesc“. Nu fiți indiferenți la reușitele celorlalți, nu fiți invidioși pe rezultatele lor, nu le minimalizați succesele. Înghițiți nodul care vi s-a pus în gât și spuneți: „Felicitări!“ Veți vedea că nu e chiar atât de rău.

***Cel mai înțelept cedează, deci își cere scuze.***

(Proverb)

Dacă sunteți ca mine, nu sunteți perfecți. Uneori facem greșeli. Când le facem, încercăm să învățăm din ele. În plus, trebuie să ne cerem scuze. Toți facem greșeli, dar nu toți ne cerem scuze. Când faceți o greșală, cât de departe veți merge pentru a-i impresiona pe cei din jur? Încercați să justificați ceea ce ați făcut și veți murmura că nu a fost greșala voastră? O veți repara pur și simplu? Sau veți depăși așteptările?





***Când este expediat un mesaj, iar destinatarul nu-l înțelege, cine trebuie să se schimbe? Expeditorul.***

(Peter Bender- publicist)

Vă aduceți aminte când ați trăit frustrarea de a vorbi cu un prieten sau cu un membru al familiei, descoperind mai târziu că v-au înțeles complet greșit? Dumneavoastră ați știut ce le-ați spus, dar nu ați știut ce au auzit, crezut, presupus sau reținut. Atunci când ați descoperit neînțelegerea a trebuit să petreceți mai mult timp pentru a lămuri lucrurile. Această mică problemă de comunicare greșită vă poate costa o ocazie, bani și timp, ca să nu mai vorbim de sentimente negative.

***Indiferent dacă ai convingerea că poți sau nu poți, ai dreptate.***

(Henry Ford)

Convingerile sunt puternice, ele ne definesc. Convingerile pot fi atât de puternice încât ne pot împiedica să vedem ceea ce nu înțelegem sau nu vrem să vedem. Luăm decizii bazându-ne mai mult pe ceea ce simțim decât pe ceea ce știm, fie că ne alegem o carieră, un partener de viață, prietenii sau produsele. Convingerile noastre provin dintr-o combinație care cuprinde mediul, experiențele, cunoștințele și emoțiile noastre. Primele noastre convingeri tind să fie cele mai puternice. Odată adânc înrădăcinate, acestea sunt întărite de noile intrări care pătrund prin intermediul simțurilor, prin ceea ce vedem, auzim, mirosim, atingem și gustăm. Totuși, aceste intrări sunt filtrate de convingerile noastre existente. Dacă puteți să influențați convingerile celorlalți, puteți să le influențați deciziile.

***Noi suntem ceea ce facem în mod repetat. Prin urmare, desăvârșirea nu este o faptă, ci un obicei.***

(Aristotel)

Convingerile puternice se formează pe baza primelor impresii. Ne schimbăm părerea, dar nu cu ușurință. Sarcina dumneavoastră este să faceți o primă impresie bună. Prima impresie influențează și este influențată de convingerile noastre. Când vă văd pentru prima oară, convingerile mele despre modul în care trebuie să arate și să se comporte cineva din domeniul dumneavoastră de activitate filtrează opinia mea despre dumneavoastră. O experiență negativă avută cu cineva din sectorul dumneavoastră de activitate va colora negativ modul în care vă văd alții. Veți fi judecat în funcție de modul în care arătați, vă comportați și îi faceți să se simtă.

***Un om care deschide un magazin trebuie să învețe să zâmbescă.***

(proverb evreiesc)

Zâmbiți când intrați într-o încăpere. Zâmbiți când salutați. Zâmbiți când vă spuneți numele. Zâmbiți și când ei sunt încruntați. Zâmbiți. Un zâmbet transmite încrederea în dumneavoastră. Vom construi mai repede relații cu o față zâmbitoare decât cu una încruntată. Zâmbetul este unul dintre lucrurile care este înțeles în

orice limbă și în orice cultură. Iar zâmbetul este molipsitor. Când zâmbiți, alții vă vor zâmbi. Încercați; este greu să rezistați. Când zâmbiți, creierul eliberează endorfină care vă face să vă simțiți mai bine. Imaginați-vă că de fiecare dată când zâmbiți vă veți face atât pe dumneavoastră, cât și pe alții, să se simtă bine.

***Bambusul***

Construirea relațiilor umane este asemănătoare cu plantarea bambusului. Vezi destul de rar rezultatele imediate. Când plantezi și cultivi bambusul, muncești din greu primii șapte ani, dar vezi puține rezultate. Bambusul crește doar treizeci de centimetri în șapte ani! Apoi, după al șaptelea an, ajunge la o înălțime de doi metri. Imaginați-vă ce se întâmplă în cazul în care cultivatorul de bambus renunță în cel de-al șaptelea an sau înainte. Construirea relațiilor umane presupune să ai răbdare; pentru a permite relațiilor să crească, e nevoie de timp.

***Lațul deprinderilor este prea ușor pentru a fi simțit până devine prea greu pentru a fi sfărâmat.***

(Warren Buffett- investitor, locul 3-4 între miliardarii americani)

Relațiile trebuie alimentate pentru a rămâne în viață. Nu sunați după zece ani comportându-vă de parcă ați fi vechi prieteni. (Ce-ai omorât, omorât rămâne) Păstrați regulat legătura, dar nu fiți plictisitori. Fiți consecvent în ceea ce privește mesajul și stilul. Fiți unic pentru a fi reținut. Ieșiți din mulțime. Fiți dumneavoastră înșivă – nu simulați. Dacă se vor întâlni întâmplător cu dumneavoastră, vă vor mai recunoaște? Fiți perseverent. Țineți minte povestea bambusului.

Bine-bine, o să spuneți, când începi să vorbești despre marketing? Dar tocmai asta am făcut până acum, pentru că marketingul nu este altceva decât oameni, relații, comunicare.

■ Prof. Maria MATEI





## Interculturalitate și multilingvism

Proiectul *BOSS – BE YOUR OWN BOSS* a reunit trei școli partenere din trei țări diferite: Germania, Luxemburg și România, în care s-au înființat și au funcționat firme junior. Firmele junior, spre deosebire de firmele de exercițiu, sunt afaceri reale care oferă produse și servicii reale contra bani. În cadrul mini-întreprinderii, elevii creează și organizează o întreprindere reală, dar de dimensiuni reduse, în care iau decizii și își asumă responsabilități. Fiecare partener a realizat o cercetare privind legislația existentă în cele trei țări în vederea înființării unei firme junior. S-au dezbătut ideile privind obiectul de activitate pe care îl vor avea cele trei firme, conținutul și structura pe care le vor avea manualul și website-ul.



În România, la Colegiul Economic *Nicolae Titulescu* Baia Mare, s-a creat o micro-întreprindere de elevi, numită *Cookies by C.E.N.T.*, având ca obiect de activitate producerea și comercializarea produselor de patiserie și cofetărie. Astfel, pe parcursul derulării proiectului, au avut loc șapte întâlniri: la Bruchsal, Germania (2), la Baia Mare, România (4) și la Grevenmacher, Luxemburg (1). Elevii au fost implicați în colectarea și schimbul de informații, au acumulat cunoștințe privind înființarea, derularea și dizolvarea unei afaceri, au realizat prezentări Power Point privind produsele și experiențele acumulate. Evaluarea s-a făcut în mod regulat, pe parcursul fiecărei întâlniri. Comunicarea între parteneri s-a făcut în limba engleză, schimbul de informații în afara întâlnirilor realizându-se prin internet, e-mail, fax și video-conferințe. S-a urmărit, firește, și dezvoltarea unor calități personale cum sunt: creativitatea, inițiativa, responsabilitatea, care se vor dovedi general valabile în orice activitate profesională. De fapt, obiectivul principal al proiectului a fost crearea de către fiecare partener a unei firme junior care să funcționeze cel puțin doi ani fără riscul falimentului. *Obiectivele specifice* au fost dezvoltarea abilităților comunicative în limba engleză la elevii implicați în proiect; motivarea elevilor în vederea construirii proprii lor afaceri, dezvoltându-și în același timp stima de sine și valorile individuale. S-a impus astfel dezvoltarea creativității elevilor, îmbunătățirea abilităților de a munci în echipă, creșterea stimei de sine și responsabilizarea, ameliorarea competențelor de comunicare între parteneri și dezvoltarea abilităților manageriale. O astfel de experiență oferă atât elevilor, cât și profesorilor o viziune complexă asupra ideii de antreprenoriat, o înțelegere activ-participativă a noțiunilor de familie europeană și cetățean european.





## Interculturalitate și multilingvism

Pe parcursul anului școlar 2006-2007, Colegiul Economic *Nicolae Titulescu* a derulat un proiect lingvistic, având ca partener Liceul „Inczédy György” din Nyíregyháza, Ungaria. Proiectul intitulat *€ - C.E.N.T. – How to establish a firm at European standards?* a fost finanțat de Comisia Europeană prin programul Socrates și a oferit ocazia atât elevilor, cât și profesorilor să aibă acces la resursele educației europene, să ia contact cu o altă cultură, cu o altă mentalitate. Implicați în acest proiect au fost elevii clasei a XI-a A, iar echipa de profesori a fost alcătuită din Anca Apostol, coordonator, profesor de limba și literatura română, Liana Coca, profesor de limba engleză și Monica Tămaș, profesor de contabilitate.

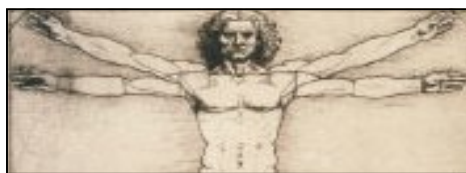
Obiectivul principal al proiectului a fost dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză, aceasta fiind și limba de comunicare între parteneri, dobândirea de noi cunoștințe în domeniul economic, în ceea ce privește limbajul economic de specialitate. Pe lângă acest obiectiv, proiectul a vizat și înființarea a două firme virtuale de către ambii parteneri, care a presupus o muncă în comun a elevilor și profesorilor implicați în proiect. Ca produs final comun, elevii români și maghiari au elaborat un CD, trilingv (român-englez-maghiar), care cuprinde principalele etape de înființare a unei firme, dar și un dicționar de specialitate, cu termenii economici utilizați de elevi în proiect.

În cadrul proiectului au avut loc două întâlniri: în decembrie, colegii din Ungaria ne-au făcut o vizită, iar în luna martie, i-am vizitat noi, la Nyíregyháza. La aceste mobilități elevii și profesorii au putut lucra împreună la proiect, au avut acces la un alt tip de educație, și-au făcut prieteni străini, îmbogățindu-și cunoștințele despre cultura și valorile țării partenere. Implementarea acestui proiect a venit în sprijinul cooperării în sfera educației prin observarea directă a unui alt sistem de învățământ, prin îmbunătățirea metodelor educative, dar și a tehnicii informaționale și comunicării.

Consider că prin intermediul acestui proiect am avut toți de câștigat: profesori, elevi, școală, dar și părinți. Am dobândit noi abilități de comunicare, de prezentare, am învățat să depășim alături de elevi problemele ce au apărut, prin solidaritate și responsabilitate. Liceenii-*mici contabili* au învățat să devină mai încrezători în forțele proprii, să fie mai altruști, mai creativi. Proiectul lingvistic a reușit să construiască un liant între cele două școli europene, cu deschidere spre un nou tip de educație.



*Think*



*da Vinci*

În luna iunie 2009, au fost aprobate spre finanțare două proiecte Leonardo da Vinci, formare profesională inițială, având drept grup-țintă elevii claselor de tursim, respectiv ospătari. Ambele proiecte se derulează pe o perioadă de un an (septembrie 2009-august 2010), fiind parte a Programului de învățare pe tot parcursul vieții, derulat prin ANPCDEFP – București.

**Primul proiect**, aprobat cu nr. LLP-LdV/IVT/2009/RO/053, cu titlul *Calitatea serviciilor pe piața hotelieră europeană*, urmărește îmbunătățirea competențelor elevilor în serviciile hoteliere, prin derularea unui stagiu de practică în hotelurile din Leipzig (Germania). Partenerul nostru în acest proiect este *WBS – Training AG* din Leipzig. În acest proiect sunt implicați elevii clasei a XI-a F/Turism.

**Cel de-al doilea proiect**, cu nr. LLP-LdV/IVT/2009/RO/060, cu titlul *Dezvoltarea eurocompetențelor în servirea consumatorilor*, dezvoltă și îmbunătățește competențele de servire a consumatorilor la nivel european. Astfel, elevii clasei a XI-a A SAM/Ospătari – pregătiți cu mare dăruire la orele de instruire practică de doamna Zorica GUI – vor participa la un stagiu de practică de trei săptămâni în Portugalia.

Este de menționat faptul că ambele proiecte sunt finanțate de Comunitatea Europeană.

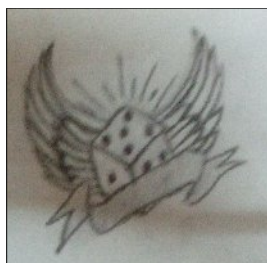
■ Prof. Anca APOSTOL





Pagină ilustrată cu desene ale  
elevului

**Florinel BIG ■ X B SAM**



## COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director, prof. Aneta CARPOV

Prof. Diana DIMIRACHE

Prof. Maria MATEI

Prof. Rodica MICLĂUȘ

Prof. Anca APOSTOL

Prof. dr. Adriana CÎNȚA

## CONTACT

Colegiul Economic *Nicolae Titulescu*  
Str. Progresului, Nr. 45, Baia Mare  
Tel: 0262-224.289; Fax: 0262-223.331  
colegiul\_titulescu@yahoo.com  
www.colegiultitulescu.ro

Mulțumim tuturor  
colaboratorilor pentru  
sprijinul acordat în realizarea  
acestui număr. Redacția  
revistei *Amprente* urează  
cititorilor *Sărbători frumoase!*

Redacția revistei *Amprente* își rezervă dreptul de a selecta materialele primite,  
în vederea publicării lor. Responsabilitatea pentru conținutul fiecărui text îi  
revine exclusiv autorului.



## ***DIN SUMAR***

Scurt periplu în timp  
Interviuri, mărturii, amintiri  
De ce Nicolae Titulescu?  
C.E.N.T. și cultura performanței  
Despre oameni, relații și marketing  
*Rivulus Dominarum* Tineret  
*Ecologiștii de pe Săsar*  
Pledoarie pentru carte

